

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านช่องพลี

พุทธศักราช ๒๕๖๔

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

และฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๐

โรงเรียนบ้านช่องพลี

อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่

สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง

คำนำ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ และฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๐ เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศที่มีสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เป็นข้อกำหนดคุณภาพของผู้เรียนทั้งด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ คุณธรรม คุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยกระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำสาระการเรียนรู้แกนกลาง ตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้แต่ละกลุ่มสาระเป็นระดับประถมศึกษา โรงเรียนต้องวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช ๒๕๕๑ และฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๐ และจัดทำสาระการเรียนรู้ตลอดจนจัดทำคำอธิบายรายวิชา การจัดหน่วยการเรียนรู้และการจัดทำแผนการเรียนรู้ ที่สอดคล้องกับหลักสูตร วิสัยทัศน์ของโรงเรียน ความต้องการของชุมชนท้องถิ่น ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอิงมาตรฐานการเรียนรู้

ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนบ้านช่องพลี ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้วิเคราะห์และจัดทำตามขั้นตอนของการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา โดยมีข้อมูลจากการวิเคราะห์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ และนำมาปรับใช้ โดยคณะทำงานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของโรงเรียน ซึ่งการจัดทำหลักสูตรนี้จะใช้ในปีการศึกษา ๒๕๖๔ หากหลักสูตรฯ มีข้อบกพร่องก็จะมีปรับปรุง พัฒนาหลักสูตรให้ต่อเนื่องอยู่เสมอ โดยครูผู้สอนในชั้นนั้นๆ

คณะผู้จัดทำหวังว่า ผู้ใช้หลักสูตรสถานศึกษานี้คงให้ข้อมูลในการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยและเกิดประสิทธิภาพกับผู้เรียนโดยนำไปจัดมวลงประสพการณ์เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนให้เป็นคนดี มีปัญญาและมีคุณภาพชีวิตที่ดีได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

คณะผู้จัดทำ
เมษายน ๒๕๖๔

เรื่อง ให้ใช้หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบ้านช่องพลี พุทธศักราช ๒๕๖๔
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑
และฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๐

เพื่อให้การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบ้านช่องพลี สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล
อ่าวนาง สอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและความเจริญก้าวหน้า
ทางวิทยาการ สนองนโยบาย คุณธรรมนำความรู้ ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนชุมชน ท้องถิ่นและ
สังคม ยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ สอดคล้องวิสัยทัศน์ของโรงเรียนบ้านช่องพลี

โรงเรียนบ้านช่องพลี ได้ดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ สพฐ
๒๙๓/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ เรื่อง ให้ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช ๒๕๕๑ จึงประกาศให้ใช้หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบ้านช่องพลี ตามหลักสูตร
แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ และฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๐ ตั้งแต่ปี
การศึกษา ๒๕๖๔ เป็นต้นไป

ทั้งนี้ หลักสูตรโรงเรียนได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เมื่อ
วันที่ ... พฤษภาคม ๒๕๖๔ จึงประกาศใช้หลักสูตรโรงเรียนตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ... เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(ลงชื่อ)

(นายวินัย จางแสง)

(ลงชื่อ)

(นายกฤษณ์ โชติมุข)

ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานฯ ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนบ้านช่องพลี

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
ประกาศโรงเรียนบ้านช่องพลี เรื่อง ให้ใช้หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบ้านช่องพลี พุทธศักราช ๒๕๖๔ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ และฉบับปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๐	ข
สารบัญ	ค
ส่วนนำ	ด
วิสัยทัศน์	๒
หลักการ/จุดหมาย	๒
สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์	๓
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้	๕
คุณภาพผู้เรียน	๖
ตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้แกนกลางและสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ชั้น ม.๑-๓	๗
โครงสร้างหลักสูตรโรงเรียนบ้านช่องพลี	๑๘
กำหนดรายวิชากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓	๒๒
โครงสร้างรายวิชากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓	๒๓
คำอธิบายรายวิชาภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓	๓๙
การจัดการเรียนรู้	๕๖
เกณฑ์การวัดและการประเมินผลการเรียน	๕๘
อภิธานศัพท์	๖๔
เอกสารหลักฐานการศึกษา	๗๒
การเทียบโอนผลการเรียน	๗๔
การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา	๗๕
คณะกรรมการกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	๗๖

ส่วนนำ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ทำไมต้องเรียนภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกัน ในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จาก แหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และสร้างสรรค์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสาน ให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

เรียนรู้อะไรในภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ควรมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

- **การอ่าน** การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่างๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน
- **การเขียน** การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่างๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่างๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์
- **การฟัง การดู และการพูด** การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่างๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่างๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ
- **หลักการใช้ภาษาไทย** ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้อง เหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่างๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศ ในภาษาไทย
- **วรรณคดีและวรรณกรรม** วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บท ร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิด ความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

วิสัยทัศน์หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านช่องพลี

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านช่องพลี มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพการศึกษา ตามมาตรฐานการศึกษาชาติ เน้นความมีระเบียบวินัย คุณธรรมจริยธรรม ยึดมั่นในการปกครอง ตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีความรู้และทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์ การใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น สิ่งแวดล้อม และมีพลานามัยดีภายใต้การบริหารจัดการ โดยมีส่วนร่วมของชุมชน

วิสัยทัศน์กลุ่มสาระภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะทางภาษาไทยนำไปใช้ในการดำรงชีวิตและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ในศาสตร์อื่น ๆ รักและภูมิใจในภาษาไทยในฐานะเป็นมรดกของชาติ

หลักการ

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านช่องพลี มีหลักการที่สำคัญตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

๑. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
๒. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสดำเนินการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ
๓. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

๔. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
๕. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
๖. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดหมาย

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านช่องพลี มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบช่วงแรกการศึกษาภาคบังคับ ดังนี้

๑. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๒. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
๓. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
๔. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
๕. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์ และพัฒนาสิ่งแวดล้อมมีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนี้

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ ๕ ประการ ดังนี้

๑. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

๒. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

๓. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาและมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

๔. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

๕. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเป็นความสามารถในการเลือก และใช้ เทคโนโลยีด้าน ต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

๑. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์	๕. อยู่อย่างพอเพียง
๒. ซื่อสัตย์สุจริต	๖. มุ่งมั่นในการทำงาน
๓. มีวินัย	๗. รักความเป็นไทย
๔. ใฝ่เรียนรู้	๘. มีจิตสาธารณะ

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

- อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง เข้าใจความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยจับใจความสำคัญและรายละเอียดของสิ่งที่อ่าน แสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านและเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด ย่อความ เขียนรายงานจากสิ่งที่อ่านได้วิเคราะห์วิจารณ์อย่างมีเหตุผลลำดับความอย่างมีขั้นตอนและความเป็นไปได้ของเรื่องที่อ่านรวมทั้งประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน
- เขียนสื่อสารด้วยลายมือที่อ่านง่ายชัดเจน ใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องเหมาะสมตามระดับภาษา เขียนคำขวัญ คำคม คำอวยพรในโอกาสต่างๆ โฆษณา คติพจน์ สุนทรพจน์ ชีวประวัติ อัตชีวประวัติ และประสบการณ์ต่างๆ เขียนย่อความ จดหมายกิจธุระ แบบกรอกสมัครงาน เขียนวิเคราะห์วิจารณ์ และแสดงความรู้ความคิดหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล ตลอดจนเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและเขียนโครงการ
- พูดยแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิจารณ์ประเมินสิ่งที่ได้จากการฟังและดู นำข้อคิดไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบมีศิลปะในการพูด พูดในโอกาสต่างๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์และพูดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผลน่าเชื่อถือ รวมทั้งมีมารยาทในการฟังดูและพูด
- เข้าใจและใช้คำราชาศัพท์ คำบาลีสันสกฤต คำภาษาต่างประเทศอื่นๆ คำทับศัพท์ และศัพท์บัญญัติในภาษาไทย วิเคราะห์ความแตกต่างในภาษาพูด ภาษาเขียน โครงสร้างของประโยครวมประโยคซ้อน ลักษณะภาษาที่เป็นทางการ กึ่งทางการและไม่เป็นทางการ และแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพ กาพย์ และโคลงสี่สุภาพ
- สรุปรื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน วิเคราะห์ตัวละครสำคัญ วิถีชีวิตไทย และคุณค่าที่ได้รับจากวรรณคดีวรรณกรรมและบทอาขยานพร้อมทั้งสรุปความรู้ข้อคิดเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.๑	๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ถูกต้องเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน ๒. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน ๓. ระบุเหตุและผล และข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน ๔. ระบุและอธิบายคำเปรียบเทียบ และคำที่มีหลายความหมายในบริบทต่างๆ จากการอ่าน ๕. ตีความคำยากในเอกสารวิชาการ โดยพิจารณาจากบริบท ๖. ระบุข้อสังเกตและความสมเหตุสมผลของงานเขียนประเภทชักจูงโน้มน้าวใจ ๗. ปฏิบัติตามคู่มือแนะนำวิธีการใช้งาน ของเครื่องมือหรือเครื่องใช้ในระดับที่ยากขึ้น ๘. วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่านงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต ๙. มีมารยาทในการอ่าน	● การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย - บทร้อยแก้วที่เป็นบทบรรยาย - บทร้อยกรอง เช่น กลอนสุภาพ กลอนสี่กาพย์ยานี ๑๑ กาพย์ฉก ๑๖ กาพย์สุรางคนางค์ ๒๘ และโคลงสี่สุภาพ ● การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - เรื่องเล่าจากประสบการณ์ - เรื่องสั้น - บทสนทนา - นิทานชาดก - วรรณคดีในบทเรียน - งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ - บทความ - สารคดี - บันทึกคดี - เอกสารทางวิชาการที่มีคำ ประโยค และข้อความที่ต้องใช้บริบทช่วยพิจารณาความหมาย - งานเขียนประเภทชักจูงโน้มน้าวใจเชิงสร้างสรรค์ ● การอ่านและปฏิบัติตามเอกสารคู่มือ ● การอ่านหนังสือตามความสนใจเช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน ● มารยาทในการอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.๒	๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ถูกต้อง ๒. จับใจความสำคัญสรุปความ และอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน ๓. เขียนผังความคิดเพื่อแสดงความเข้าใจในบทเรียนต่างๆ ที่อ่าน ๔. อภิปรายแสดงความคิดเห็น และข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ๕. วิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริง ข้อมูลสนับสนุน และข้อคิดเห็นจากบทความที่อ่าน ๖. ระบุข้อสังเกตการชวนเชื่อ การโน้มน้าว หรือความสมเหตุสมผลของงานเขียน ๗. อ่านหนังสือ บทความ หรือคำประพันธ์อย่างหลากหลาย และประเมินคุณค่าหรือแนวคิดที่ได้จากการอ่านเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต ๘. มีมารยาทในการอ่าน	● การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย - บทร้อยแก้วที่เป็นบทบรรยายและบทพรรณนา - บทร้อยกรอง เช่น กลอนบทละคร กลอนนิทาน กลอนเพลงยาว และกาพย์ห่อโคลง ● การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - วรรณคดีในบทเรียน - บทความ - บันทึกเหตุการณ์ - บทสนทนา - บทโฆษณา - งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ - งานเขียนหรือบทความแสดงข้อเท็จจริง - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ● การอ่านตามความสนใจ เช่น - หนังสืออ่านนอกเวลา - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน ● มารยาทในการอ่าน
ม.๓	๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ถูกต้องและเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน ๒. ระบุความแตกต่างของคำที่มีความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย	● การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย - บทร้อยแก้วที่เป็นบทความทั่วไปและบทความปกณกะ - บทร้อยกรอง เช่น กลอนบทละคร กลอนเสภากาพย์ยานี ๑๑กาพย์ฉบัง ๑๖ และโคลงสี่สุภาพ ● การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - วรรณคดีในบทเรียน - ข่าวและเหตุการณ์สำคัญ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๓. ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน ๔. อ่านเรื่องต่างๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อ ความและรายงาน ๕. วิเคราะห์ วิจารณ์ และประเมินเรื่องที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ดีขึ้น ๖. ประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้นับสนับสนุนในเรื่องที่อ่าน ๗. วิจารณ์ความสมเหตุสมผล การลำดับความ และความเป็นไปได้ของเรื่อง ๘. วิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ๙. ตีความและประเมินคุณค่า และแนวคิดที่ได้จากงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต ๑๐. มีมารยาทในการอ่าน	- บทความ - บันทึกคดี - สารคดี - สารคดีเชิงประวัติ - ตำนาน - งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ● การอ่านตามความสนใจเช่น - หนังสืออ่านนอกเวลา - หนังสืออ่านตามความสนใจและตามวัยของนักเรียน - หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนร่วมกันกำหนด ● มารยาทในการอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.๑	๑. คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด ๒. เขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสม และสละสลวย ๓. เขียนบรรยายประสบการณ์โดยระบุสาระสำคัญและรายละเอียด สนับสนุน ๔. เขียนเรียงความ ๕. เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน ๖. เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระจากสื่อที่ได้รับ ๗. เขียนจดหมายส่วนตัวและจดหมายกิจธุระ	● การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย ● การเขียนสื่อสารเช่น - การเขียนแนะนำตนเอง - การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญๆ - การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ● การบรรยายประสบการณ์ ● การเขียนเรียงความเชิงพรรณนา ● การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น เรื่องสั้น คำสอนโอวาท คำปราศรัยสุนทรพจน์ รายงาน ระเบียบ คำสั่ง บทสนทนาเรื่องเล่าประสบการณ์ ● การเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระจากสื่อต่างๆ เช่น - บทความ - หนังสืออ่านนอกเวลา - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - เหตุการณ์สำคัญต่างๆ ● การเขียนจดหมายส่วนตัว - จดหมายขอความช่วยเหลือ - จดหมายแนะนำ ● การเขียนจดหมายกิจธุระ - จดหมายสอบถามข้อมูล

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๘. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและโครงการ ๙. มีมารยาทในการเขียน	● การเขียนรายงานได้แก่ - การเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า - การเขียนรายงานโครงการ ● มารยาทในการเขียน
ม.๒	๑. คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด ๒. เขียนบรรยายและพรรณนา ๓. เขียนเรียงความ ๔. เขียนย่อความ ๕. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า ๖. เขียนจดหมายกิจธุระ ๗. เขียนวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งในเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล ๘. มีมารยาทในการเขียน	● การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียน ตัวอักษรไทย ● การเขียนบรรยายและพรรณนา ● การเขียนเรียงความเกี่ยวกับประสบการณ์ ● การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน คำสอนบทความทางวิชาการ บันทึก เหตุการณ์ เรื่องราวในบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น นิทานชาดก ● การเขียนรายงาน - การเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า - การเขียนรายงานโครงการ ● การเขียนจดหมายกิจธุระ - จดหมายเชิญวิทยากร - จดหมายขอความอนุเคราะห์ ● การเขียนวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งจากสื่อต่างๆ เช่น - บทความ - บทเพลง - หนังสืออ่านนอกเวลา - สารคดี - บันทึกคดี ● มารยาทในการเขียน
ม.๓	๑. คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด ๒. เขียนข้อความโดยใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องตามระดับภาษา	● การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย ● การเขียนข้อความตามสถานการณ์และโอกาสต่างๆเช่น

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		- คำอวยพรในโอกาสต่างๆ - คำขวัญ - คำคม - โฆษณา - คติพจน์ - สุนทรพจน์
	๓. เขียนชีวประวัติหรืออัตชีวประวัติ โดยเล่าเหตุการณ์ ข้อคิดเห็น และทัศนคติในเรื่องต่างๆ ๔. เขียนย่อความ ๕. เขียนจดหมายกิจธุระ ๖. เขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็นและโต้แย้งอย่างมีเหตุผล ๗. เขียนวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งในเรื่องต่างๆ ๘. กรอกรูปแบบสมัครงานพร้อมเขียนบรรยายเกี่ยวกับความรู้และทักษะของตนเองที่เหมาะสมกับงาน ๙. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า และโครงงาน ๑๐. มีมารยาทในการเขียน	● การเขียนอัตชีวประวัติหรือชีวประวัติ ● การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน ประวัตินาน สารคดีทางวิชาการ พระราชดำรัส พระบรมราโชวาท จดหมายราชการ ● การเขียนจดหมายกิจธุระ - จดหมายเชิญวิทยากร - จดหมายขอความอนุเคราะห์ - จดหมายแสดงความขอบคุณ ● การเขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็นและโต้แย้งในเรื่องต่างๆ ● การเขียนวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งจากสื่อต่างๆ เช่น - บทโฆษณา - บทความทางวิชาการ ● การกรอกรูปแบบสมัครงาน ● การเขียนรายงานได้แก่ - การเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า - การเขียนรายงานโครงงาน ● มารยาทในการเขียน

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกร่วมในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.๑	๑. พุทธสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู ๒. เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่ฟังและดู ๓. พูดแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู ๔. ประเมินความน่าเชื่อถือของสื่อที่มีเนื้อหาโน้มน้าวใจ ๕. พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา ๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	● การพุทธสรุปความ พูดแสดงความรู้ ความคิดอย่างสร้างสรรค์จากเรื่องที่ฟังและดู ● การพูดประเมินความน่าเชื่อถือของสื่อที่มีเนื้อหาโน้มน้าว ● การพุดรายงานการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ในชุมชน และท้องถิ่นของตน ● มารยาทในการฟัง การดู และการพูด
ม.๒	๑. พุทธสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู ๒. วิเคราะห์ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และความน่าเชื่อถือของข่าวสารจากสื่อต่างๆ ๓. วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผลเพื่อนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต	● การพุทธสรุปความจากเรื่องที่ฟังและดู ● การพูดวิเคราะห์และวิจารณ์จากเรื่องที่ฟังและดู

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๔. พูดในโอกาสต่างๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ ๕. พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้า ๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	● การพูดในโอกาสต่างๆ เช่น - การพูดอวยพร - การพูดโน้มน้าว - การพูดโฆษณา ● การพุดรายงานการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ● มารยาทในการฟัง การดู และการพูด
ม.๓	๑. แสดงความคิดเห็นและประเมินเรื่องจากการฟังและการดู ๒. วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่ฟังและดู เพื่อนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต ๓. พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา ๔. พูดในโอกาสต่างๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ ๕. พุดโน้มน้าวโดยนำเสนอหลักฐานตามลำดับเนื้อหาอย่างมีเหตุผลและน่าเชื่อถือ ๖. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	● การพุดแสดงความคิดเห็น และประเมินเรื่องจากการฟังและการดู ● การพุดวิเคราะห์วิจารณ์จากเรื่องที่ฟังและดู ● การพุดรายงานการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น ● การพูดในโอกาสต่างๆ เช่น - การพูดโต้แย้ง - การอภิปราย - การพุดยอวาที ● การพุดโน้มน้าว ● มารยาทในการฟัง การดู และการพูด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.๑	๑. อธิบายลักษณะของเสียงในภาษาไทย ๒. สร้างคำในภาษาไทย ๓. วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ๔. วิเคราะห์ความแตกต่างของภาษาพูดและภาษาเขียน ๕. แต่งบทร้อยกรอง ๖. จำแนกและใช้สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต	● เสียงในภาษาไทย ● การสร้างคำ - คำประสม คำซ้ำ คำซ้อน - คำพ้อง ● ชนิดและหน้าที่ของคำ ● ภาษาพูด ● ภาษาเขียน ● กาพย์ยานี ๑๑ ● สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต
ม.๒	๑. สร้างคำในภาษาไทย ๒. วิเคราะห์โครงสร้างประโยคสามัญ ประโยครวม และประโยคซ้อน ๓. แต่งบทร้อยกรอง ๔. ใช้คำราชาศัพท์ ๕. รวบรวมและอธิบายความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย	● การสร้างคำสมาส ● ลักษณะของประโยคในภาษาไทย - ประโยคสามัญ - ประโยครวม - ประโยคซ้อน ● กลอนสุภาพ ● คำราชาศัพท์ ● คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ
ม.๓	๑. จำแนกและใช้คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย ๒. วิเคราะห์โครงสร้างประโยคซับซ้อน ๓. วิเคราะห์ระดับภาษา ๔. ใช้คำทับศัพท์และศัพท์บัญญัติ ๕. อธิบายความหมายคำศัพท์ทางวิชาการและวิชาชีพ ๖. แต่งบทร้อยกรอง	● คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ ● ประโยคซับซ้อน ● ระดับภาษา ● คำทับศัพท์ ● คำศัพท์บัญญัติ ● คำศัพท์ทางวิชาการและวิชาชีพ ● โคลงสี่สุภาพ

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.๑	๑. สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน ๒. วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านพร้อมยกเหตุผลประกอบ ๓. อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน ๔. สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านเพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ๕. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	● วรรณคดีและวรรณกรรมเกี่ยวกับ - ศาสนา - ประเพณี - พิธีกรรม - สุภาษิตคำสอน - เหตุการณ์ประวัติศาสตร์ - บันเทิงคดี - บันทึกการเดินทาง - วรรณกรรมท้องถิ่น ● การวิเคราะห์คุณค่าและข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรม ● บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ
ม.๒	๑. สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านในระดับที่ยากขึ้น ๒. วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีวรรณกรรมและวรรณกรรมท้องถิ่นที่อ่าน พร้อมยกเหตุผลประกอบ	● วรรณคดีและวรรณกรรมเกี่ยวกับ - ศาสนา - ประเพณี - พิธีกรรม - สุภาษิต คำสอน - เหตุการณ์ประวัติศาสตร์ - บันเทิงคดี - บันทึกการเดินทาง ● การวิเคราะห์คุณค่าและข้อคิดจากวรรณคดีวรรณกรรม และวรรณกรรมท้องถิ่น

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	๓. อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน ๔. สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ๕. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	● บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ
ม.๓	๑. สรุปเนื้อหาวรรณคดี วรรณกรรม และวรรณกรรมท้องถิ่นในระดับที่ยากยิ่งขึ้น ๒. วิเคราะห์วิถีไทยและคุณค่าจากวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน ๓. สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ๔. ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจและนำไปใช้อ้างอิง	● วรรณคดี วรรณกรรม และวรรณกรรมท้องถิ่นเกี่ยวกับ - ศาสนา - ประเพณี - พิธีกรรม - สุภาษิตคำสอน - เหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ - บันเทิงคดี ● การวิเคราะห์วิถีไทย และคุณค่าจากวรรณคดีและวรรณกรรม ● บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

โครงสร้างเวลาเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา ๒๕๖๔
โรงเรียนบ้านช่องพลี สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง

รายวิชา	เวลาเรียน		
	ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น		
	ม. ๑	ม. ๒	ม. ๓
รายวิชาพื้นฐาน			
ภาษาไทย	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)
คณิตศาสตร์	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)
วิทยาศาสตร์	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)
เทคโนโลยี	๔๐ (๑ นก.)	๔๐ (๑ นก.)	๔๐ (๑ นก.)
สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)
ประวัติศาสตร์	๔๐ (๑ นก.)	๔๐ (๑ นก.)	๔๐ (๑ นก.)
สุขศึกษาและพลศึกษา	๘๐ (๒ นก.)	๘๐ (๒ นก.)	๘๐ (๒ นก.)
ศิลปะ	๘๐ (๒ นก.)	๘๐ (๒ นก.)	๘๐ (๒ นก.)
การงานอาชีพ	๔๐ (๑ นก.)	๔๐ (๑ นก.)	๔๐ (๑ นก.)
ภาษาอังกฤษ	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)	๑๒๐ (๓ นก.)
รวมเวลาเรียน (พื้นฐาน)	๘๘๐ (๒๒ นก.)	๘๘๐ (๒๒ นก.)	๘๘๐ (๒๒ นก.)
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน			
แนะแนว	๔๐	๔๐	๔๐
กิจกรรมนักเรียน			
ลูกเสือ-เนตรนารี	๔๐	๔๐	๔๐
กิจกรรมชุมนุม	๒๕	๒๕	๒๕
กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	๑๕	๑๕	๑๕
รวมเวลาเรียน (กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน)	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐
รายวิชา/กิจกรรมที่สถานศึกษาจัดเพิ่มเติม			
เศรษฐกิจพอเพียง	๔๐ (๑ นก.)	๔๐ (๑ นก.)	๔๐ (๑ นก.)
พระพุทธศาสนา	๔๐ (๑ นก.)	๔๐ (๑ นก.)	๔๐ (๑ นก.)
อิสลามศึกษา			
คอมพิวเตอร์	๘๐ (๒ นก.)	๘๐ (๒ นก.)	๘๐ (๒ นก.)
ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร	๘๐ (๒ นก.)	๘๐ (๒ นก.)	๘๐ (๒ นก.)
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	๘๐ (๒ นก.)	๘๐ (๒ นก.)	๘๐ (๒ นก.)
ว่ายน้ำ	๔๐ (๑ นก.)	๔๐ (๑ นก.)	๔๐ (๑ นก.)
กิจกรรมที่สถานศึกษาจัดเพิ่มเติม หลักสูตรสู่ความเป็นเลิศ			
ฟุตบอล	 ๔๐		
นาฏศิลป์ไทย			
กีตาร์			
หัตถศิลป์ไทย			
อาหารไทย			
ภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ			
รวมเวลาเรียนที่สถานศึกษาจัดเพิ่มเติม	๔๐๐	๔๐๐	๔๐๐
รวมเวลาเรียน	๑,๔๐๐	๑,๔๐๐	๑,๔๐๐

โครงสร้างหลักสูตรโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๔
โรงเรียนบ้านช่องพลี สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑			
ภาคเรียนที่ ๑		ภาคเรียนที่ ๒	
รายวิชา/กิจกรรม	เวลาเรียน (หน่วยกิต/ชม.)	รายวิชา/กิจกรรม	เวลาเรียน (หน่วยกิต/ชม.)
รายวิชาพื้นฐาน	๑๑ (๔๔๐)	รายวิชาพื้นฐาน	๑๑ (๔๔๐)
ท ๒๑๑๐๑ ภาษาไทย ๑	๑.๕ (๖๐)	ท ๒๑๑๐๒ ภาษาไทย ๒	๑.๕ (๖๐)
ค ๒๑๑๐๑ คณิตศาสตร์ ๑	๑.๕ (๖๐)	ค ๒๑๑๐๒ คณิตศาสตร์ ๒	๑.๕ (๖๐)
ว ๒๑๑๐๑ วิทยาศาสตร์ ๑	๑.๕ (๖๐)	ว ๒๑๑๐๓ วิทยาศาสตร์ ๒	๑.๕ (๖๐)
ว ๒๑๑๐๒ การออกแบบและเทคโนโลยี ๑	๐.๕ (๒๐)	ว ๒๑๑๐๔ วิทยาการคำนวณ ๑	๐.๕ (๒๐)
ส ๒๑๑๐๑ สังคมศึกษา ๑	๑.๕ (๖๐)	ส ๒๑๑๐๓ สังคมศึกษา ๒	๑.๕ (๖๐)
ส ๒๑๑๐๒ ประวัติศาสตร์ ๑	๐.๕ (๒๐)	ส ๒๑๑๐๔ ประวัติศาสตร์ ๒	๐.๕ (๒๐)
พ ๒๑๑๐๑ สุขศึกษาและพลศึกษา ๑	๑ (๔๐)	พ ๒๑๑๐๒ สุขศึกษาและพลศึกษา ๒	๑ (๔๐)
ศ ๒๑๑๐๑ ศิลปะ ๑	๑ (๔๐)	ศ ๒๑๑๐๒ ศิลปะ ๒	๑ (๔๐)
ง ๒๑๑๐๑ การงานอาชีพ ๑	๐.๕ (๒๐)	ง ๒๑๑๐๒ การงานอาชีพ ๒	๐.๕ (๒๐)
อ ๒๑๑๐๑ ภาษาอังกฤษ ๑	๑.๕ (๖๐)	อ ๒๑๑๐๒ ภาษาอังกฤษ ๒	๑.๕ (๖๐)
รายวิชาเพิ่มเติม	๔.๕ (๑๘๐)	รายวิชาเพิ่มเติม	๔.๕ (๑๘๐)
ส ๒๑๒๐๑ พระพุทธศาสนา ๑	๐.๕ (๒๐)	ส ๒๑๒๐๔ พระพุทธศาสนา ๒	๐.๕ (๒๐)
ส ๒๑๒๐๒ อิสลามศึกษา ๑		ส ๒๑๒๐๕ อิสลามศึกษา ๒	
ส ๒๑๒๐๓ เศรษฐกิจพอเพียง ๑	๐.๕ (๒๐)	ส ๒๑๒๐๖ เศรษฐกิจพอเพียง ๒	๐.๕ (๒๐)
ว ๒๑๒๐๑ โปรแกรมสำนักงาน	๑ (๔๐)	ว ๒๑๒๐๒ อินเทอร์เน็ตและเครือข่าย	๑ (๔๐)
จ ๒๑๒๐๑ ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ๑	๑ (๔๐)	จ ๒๑๒๐๔ ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ๒	๑ (๔๐)
อ ๒๑๒๐๒ ภาษาอังกฤษฟัง-พูด ๑	๑ (๔๐)	อ ๒๑๒๐๕ ภาษาอังกฤษฟัง-พูด ๒	๑ (๔๐)
พ ๒๑๒๐๑ วัยรุ่น ๑	๐.๕ (๒๐)	พ ๒๑๒๐๓ วัยรุ่น ๒	๐.๕ (๒๐)
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	๖๐	กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	๖๐
กิจกรรมแนะแนว	๒๐	กิจกรรมแนะแนว	๒๐
ลูกเสือ – เนตรนารี	๒๐	ลูกเสือ – เนตรนารี	๒๐
กิจกรรมชุมนุม	๑๕	กิจกรรมชุมนุม	๑๐
กิจกรรมเพื่อสังคม ฯ	๕	กิจกรรมเพื่อสังคม ฯ	๑๐
กิจกรรมที่สถานศึกษาจัดเพิ่มเติมหลักสูตร สู่ความเป็นเลิศ	๒๐	กิจกรรมที่สถานศึกษาจัดเพิ่มเติม หลักสูตรสู่ความเป็นเลิศ	๒๐
พ ๒๑๒๐๒ ฟุตบอล ๑	๒๐	พ ๒๑๒๐๔ ฟุตบอล ๒	๒๐
ศ ๒๑๒๐๑ นาฏศิลป์ถิ่นใต้ ๑		ศ ๒๑๒๐๔ นาฏศิลป์ถิ่นใต้ ๒	
ศ ๒๑๒๐๒ กีตาร์ ๑		ศ ๒๑๒๐๕ กีตาร์ ๒	
ศ ๒๑๒๐๓ หัตถศิลป์ภาคใต้ ๑		ศ ๒๑๒๐๖ หัตถศิลป์ภาคใต้ ๒	
ง ๒๑๒๐๑ อาหารไทย ๑		ง ๒๑๒๐๒ อาหารไทย ๒	
อ ๒๑๒๐๓ ภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ ๑		อ ๒๑๒๐๖ ภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ ๒	
รวมเวลาเรียนภาค ๑	๗๐๐	รวมเวลาเรียนภาค ๒	๗๐๐

โครงสร้างหลักสูตรโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๔
โรงเรียนบ้านช่องพลี สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒			
ภาคเรียนที่ ๑		ภาคเรียนที่ ๒	
รายวิชา/กิจกรรม	เวลาเรียน (หน่วยกิต/ชม.)	รายวิชา/กิจกรรม	เวลาเรียน (หน่วยกิต/ชม.)
รายวิชาพื้นฐาน	๑๑ (๔๔๐)	รายวิชาพื้นฐาน	๑๑ (๔๔๐)
ท ๒๒๑๐๓ ภาษาไทย ๓	๑.๕ (๖๐)	ท ๒๒๑๐๔ ภาษาไทย ๔	๑.๕ (๖๐)
ค ๒๒๑๐๓ คณิตศาสตร์ ๓	๑.๕ (๖๐)	ค ๒๒๑๐๔ คณิตศาสตร์ ๔	๑.๕ (๖๐)
ว ๒๒๑๐๕ วิทยาศาสตร์ ๓	๑.๕ (๖๐)	ว ๒๒๑๐๗ วิทยาศาสตร์ ๔	๑.๕ (๖๐)
ว ๒๒๑๐๖ การออกแบบและเทคโนโลยี ๒	๐.๕ (๒๐)	ว ๒๒๑๐๘ วิทยาการคำนวณ ๒	๐.๕ (๒๐)
ส ๒๒๑๐๕ สังคมศึกษา ๓	๑.๕ (๖๐)	ส ๒๒๑๐๗ สังคมศึกษา ๔	๑.๕ (๖๐)
ส ๒๒๑๐๖ ประวัติศาสตร์ ๓	๐.๕ (๒๐)	ส ๒๒๑๐๘ ประวัติศาสตร์ ๔	๐.๕ (๒๐)
พ ๒๒๑๐๓ สุขศึกษาและพลศึกษา ๓	๑ (๔๐)	พ ๒๒๑๐๔ สุขศึกษาและพลศึกษา ๔	๑ (๔๐)
ศ ๒๒๑๐๓ ศิลปะ ๓	๑ (๔๐)	ศ ๒๒๑๐๔ ศิลปะ ๔	๑ (๔๐)
ง ๒๒๑๐๓ การงานอาชีพ ๓	๐.๕ (๒๐)	ง ๒๒๑๐๔ การงานอาชีพ ๔	๐.๕ (๒๐)
อ ๒๒๑๐๓ ภาษาอังกฤษ ๓	๑.๕ (๖๐)	อ ๒๒๑๐๔ ภาษาอังกฤษ ๔	๑.๕ (๖๐)
รายวิชาเพิ่มเติม	๗.๐ (๑๔๐)	รายวิชาเพิ่มเติม	๗.๐ (๑๔๐)
ส ๒๒๒๐๗ พระพุทธศาสนา ๓	๐.๕ (๒๐)	ส ๒๒๒๑๐ พระพุทธศาสนา ๔	๐.๕ (๒๐)
ส ๒๒๒๐๘ อิสลามศึกษา ๓		ส ๒๒๒๑๑ อิสลามศึกษา ๔	
ส ๒๒๒๐๙ เศรษฐกิจพอเพียง ๓	๐.๕ (๒๐)	ส ๒๒๒๑๒ เศรษฐกิจพอเพียง ๔	๐.๕ (๒๐)
ว ๒๒๒๐๓ โปรแกรมตารางคำนวณ ๑	๑ (๔๐)	ว ๒๒๒๐๔ โปรแกรมตารางคำนวณ ๒	๑ (๔๐)
จ ๒๒๒๐๗ ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ๓	๑ (๔๐)	จ ๒๒๒๑๐ ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ๔	๑ (๔๐)
อ ๒๒๒๐๘ ภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน ๑	๑ (๔๐)	อ ๒๒๒๑๑ ภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน ๒	๑ (๔๐)
พ ๒๒๒๐๕ วายน้ำ ๓	๐.๕ (๒๐)	พ ๒๒๒๐๗ วายน้ำ ๔	๐.๕ (๒๐)
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	๖๐	กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	๖๐
กิจกรรมแนะแนว	๒๐	กิจกรรมแนะแนว	๒๐
ลูกเสือ – เนตรนารี	๒๐	ลูกเสือ – เนตรนารี	๒๐
กิจกรรมชุมนุม	๑๕	กิจกรรมชุมนุม	๑๐
กิจกรรมเพื่อสังคม ฯ	๕	กิจกรรมเพื่อสังคม ฯ	๑๐
กิจกรรมที่สถานศึกษาจัดเพิ่มเติมหลักสูตร สู่ความเป็นเลิศ	๒๐	กิจกรรมที่สถานศึกษาจัดเพิ่มเติม หลักสูตรสู่ความเป็นเลิศ	๒๐
พ ๒๒๒๐๖ ฟุตบอล ๓	๒๐	พ ๒๒๒๐๘ ฟุตบอล ๔	๒๐
ศ ๒๒๒๐๗ นาฏศิลป์ถิ่นใต้ ๓		ศ ๒๒๒๑๐ นาฏศิลป์ถิ่นใต้ ๔	
ศ ๒๒๒๐๘ กีตาร์ ๓		ศ ๒๒๒๑๑ กีตาร์ ๔	
ศ ๒๒๒๐๙ หัตถศิลป์ภาคใต้ ๓		ศ ๒๒๒๑๒ หัตถศิลป์ภาคใต้ ๔	
ง ๒๒๒๐๓ อาหารไทย ๓		ง ๒๒๒๐๔ อาหารไทย ๔	
อ ๒๒๒๐๙ ภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ ๓		อ ๒๒๒๑๒ ภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ ๔	
รวมเวลาเรียนภาค ๑	๗๐๐	รวมเวลาเรียนภาค ๒	๗๐๐

โครงสร้างหลักสูตรโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๔
โรงเรียนบ้านช่องพลี สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓			
ภาคเรียนที่ ๑		ภาคเรียนที่ ๒	
รายวิชา/กิจกรรม	เวลาเรียน (หน่วยกิต/ชม.)	รายวิชา/กิจกรรม	เวลาเรียน (หน่วยกิต/ชม.)
รายวิชาพื้นฐาน	๑๑ (๔๔๐)	รายวิชาพื้นฐาน	๑๑ (๔๔๐)
ท ๒๓๑๐๕ ภาษาไทย ๕	๑.๕ (๖๐)	ท ๒๓๑๐๖ ภาษาไทย ๖	๑.๕ (๖๐)
ค ๒๓๑๐๕ คณิตศาสตร์ ๕	๑.๕ (๖๐)	ค ๒๓๑๐๖ คณิตศาสตร์ ๖	๑.๕ (๖๐)
ว ๒๓๑๐๙ วิทยาศาสตร์ ๕	๑.๕ (๖๐)	ว ๒๓๑๑๑ วิทยาศาสตร์ ๖	๑.๕ (๖๐)
ว ๒๓๑๑๐ การออกแบบและเทคโนโลยี ๓	๐.๕ (๒๐)	ว ๒๓๑๑๒ วิทยาการคำนวณ ๓	๐.๕ (๒๐)
ส ๒๓๑๐๙ สังคมศึกษา ๕	๑.๕ (๖๐)	ส ๒๓๑๑๑ สังคมศึกษา ๖	๑.๕ (๖๐)
ส ๒๓๑๑๐ ประวัติศาสตร์ ๕	๐.๕ (๒๐)	ส ๒๓๑๑๒ ประวัติศาสตร์ ๖	๐.๕ (๒๐)
พ ๒๓๑๐๕ สุขศึกษาและพลศึกษา ๕	๑ (๔๐)	พ ๒๓๑๐๖ สุขศึกษาและพลศึกษา ๖	๑ (๔๐)
ศ ๒๓๑๐๕ ศิลปะ ๕	๑ (๔๐)	ศ ๒๓๑๐๖ ศิลปะ ๖	๑ (๔๐)
ง ๒๓๑๐๕ การงานอาชีพ	๐.๕ (๒๐)	ง ๒๓๑๐๖ การงานอาชีพ	๐.๕ (๒๐)
อ ๒๓๑๐๕ ภาษาอังกฤษ ๕	๑.๕ (๖๐)	อ ๒๓๑๐๖ ภาษาอังกฤษ ๖	๑.๕ (๖๐)
รายวิชาเพิ่มเติม	๗.๐ (๑๔๐)	รายวิชาเพิ่มเติม	๗.๐ (๑๔๐)
ส ๒๓๒๑๓ พระพุทธศาสนา ๕	๐.๕ (๒๐)	ส ๒๓๒๑๖ พระพุทธศาสนา ๖	๐.๕ (๒๐)
ส ๒๓๒๑๔ อิสลามศึกษา ๕		ส ๒๓๒๑๗ อิสลามศึกษา ๖	
ส ๒๓๒๑๕ เศรษฐกิจพอเพียง ๕	๐.๕ (๒๐)	ส ๒๓๒๑๘ เศรษฐกิจพอเพียง ๖	๐.๕ (๒๐)
ว ๒๓๒๐๕ โครงการคอมพิวเตอร์ ๑	๑ (๔๐)	ว ๒๓๒๐๖ โครงการคอมพิวเตอร์ ๒	๑ (๔๐)
จ ๒๓๒๑๓ ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ๕	๑ (๔๐)	จ ๒๓๒๑๖ ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ๖	๑ (๔๐)
อ ๒๓๒๑๔ มัคคุเทศก์ ๑	๑ (๔๐)	อ ๒๓๒๑๗ มัคคุเทศก์ ๒	๑ (๔๐)
พ ๒๓๒๐๙ วายน้ำ ๕	๐.๕ (๒๐)	พ ๒๓๒๑๑ วายน้ำ ๖	๐.๕ (๒๐)
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	๖๐	กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	๖๐
กิจกรรมแนะแนว	๒๐	กิจกรรมแนะแนว	๒๐
ลูกเสือ – เนตรนารี	๒๐	ลูกเสือ – เนตรนารี	๒๐
กิจกรรมชุมนุม	๑๕	กิจกรรมชุมนุม	๑๐
กิจกรรมเพื่อสังคม ฯ	๕	กิจกรรมเพื่อสังคม ฯ	๑๐
กิจกรรมที่สถานศึกษาจัดเพิ่มเติม หลักสูตรสู่ความเป็นเลิศ	๒๐	กิจกรรมที่สถานศึกษาจัดเพิ่มเติม หลักสูตรสู่ความเป็นเลิศ	๒๐
พ ๒๓๒๑๐ ฟุตบอล ๕	๒๐	พ ๒๓๒๑๒ ฟุตบอล ๖	๒๐
ศ ๒๓๒๑๓ นาฏศิลป์ถิ่นใต้ ๕		ศ ๒๓๒๑๖ นาฏศิลป์ถิ่นใต้ ๖	
ศ ๒๓๒๑๔ กีตาร์ ๕		ศ ๒๓๒๑๗ กีตาร์ ๖	
ศ ๒๓๒๑๕ หัตถศิลป์ภาคใต้ ๕		ศ ๒๓๒๑๘ หัตถศิลป์ภาคใต้ ๖	
ง ๒๓๒๐๕ อาหารไทย ๕		ง ๒๓๒๐๖ อาหารไทย ๖	
อ ๒๓๒๑๕ ภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ ๕		อ ๒๓๒๑๘ ภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ ๖	
รวมเวลาเรียนภาค ๑	๗๐๐	รวมเวลาเรียนภาค ๒	๗๐๐

โครงสร้างหลักสูตร
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้น	รหัสวิชา	รายวิชา	เวลาเรียน	
			(ชั่วโมง/สัปดาห์)	(หน่วยกิต/ชั่วโมง/ ภาคเรียน)
รายวิชาพื้นฐาน				
ม.๑	ท ๒๑๑๐๑	ภาษาไทย ๑	๓	๑.๕ (๖๐)
	ท ๒๑๑๐๒	ภาษาไทย ๒	๓	๑.๕ (๖๐)
ม.๒	ท ๒๒๑๐๓	ภาษาไทย ๓	๓	๑.๕ (๖๐)
	ท ๒๒๑๐๔	ภาษาไทย ๔	๓	๑.๕ (๖๐)
ม.๓	ท ๒๓๑๐๕	ภาษาไทย ๕	๓	๑.๕ (๖๐)
	ท ๒๓๑๐๖	ภาษาไทย ๖	๓	๑.๕ (๖๐)
รายวิชาเพิ่มเติม				
ม.๑	-	-	-	-
	-	-	-	-
ม.๒	-	-	-	-
	-	-	-	-
ม.๓	-	-	-	-
	-	-	-	-

โครงสร้างรายวิชา

ท ๒๑๑๐๑ ภาษาไทย ๑ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ (ภาคเรียนที่ ๑) จำนวน ๑.๕ หน่วยกิตเวลา ๖๐ ชั่วโมง

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน
๑.	การพัฒนาทักษะการ อ่านออกเสียง	ท ๑.๑ ม.๑/๑	- การอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง เช่น กลอนสุภาพ กาพย์ยานี ๑๑ โคลงสี่ สุภาพ	๖	๑๐
๒.	การอ่านใน ชีวิตประจำวัน	ท ๑.๑ ม.๑/๒	- จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน	๖	๑๐
		ท ๑.๑ ม.๑/๓	- ระบุเหตุผลและข้อเท็จจริงกับ ข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน		
		ท ๑.๑ ม.๑/๔	- ระบุและอธิบายคำเปรียบเทียบกับที่มี ความหมายในบริบทต่าง ๆ		
		ท ๑.๑ ม.๑/๕	- ตีความคำยากในเอกสารวิชาการโดย พิจารณาจากบริบท		
		ท ๑.๑ ม.๑/๖	- ระบุข้อสังเกตและความสมเหตุสมผล ของงานเขียนประเภทชักจูงโน้มน้าวใจ		
		ท ๑.๑ ม.๑/๗	- ปฏิบัติตามคู่มือแนะนำวิธีการใช้งาน ของเครื่องมือหรือเครื่องใช้ในระดับที่ ยากขึ้น		
		ท ๑.๑ ม.๑/๘	- วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่าน งานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้ แก้ปัญหาชีวิต		
		ท ๑.๑ ม.๑/๙	- มีมารยาทในการอ่าน		
๓.	นิราศภูเขาทอง	ท ๕.๑ ม.๑/๑	- สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรม ที่อ่าน	๗	๑๐
		ท ๕.๑ ม.๑/๒	- เขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสม และสละสลวย		
		ท ๕.๑ ม.๑/๓	- อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและ วรรณกรรมที่อ่าน		
		ท ๕.๑ ม.๑/๔	- สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน เพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง		
		ท ๕.๑ ม.๑/๕	- ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและ บทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ		

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน
๔.	การเขียนสื่อสารด้วย ถ้อยคำ	ท ๒.๑ ม.๑/๑	- คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด	๗	๑๐
		ท ๒.๑ ม.๑/๒	- เขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำ ถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสม และ สละสลวย		
		ท ๒.๑ ม.๑/๙	- มีมารยาทในการเขียน		
๕.	การเขียนเพื่อการ สื่อสาร	ท ๒.๑ ม.๑/๓	- เขียนบรรยายประสบการณ์	๗	๑๐
		ท ๒.๑ ม.๑/๔	- เขียนรายงาน เขียนย่อความ เขียนจดหมายส่วนตัวและกิจธุระ		
		ท ๒.๑ ม.๑/๕	- เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า เขียนโครงการ		
๖.	โคลงโลกนิติ	ท ๕.๑ ม.๑/๑	- สรุปเนื้อหาวรรณคดีและ วรรณกรรมที่อ่าน	๖	๑๐
		ท ๕.๑ ม.๑/๒	- วิเคราะห์วรรณคดีและ วรรณกรรมที่อ่านอ่านพร้อมยก เหตุผลประกอบ		
		ท ๕.๑ ม.๑/๓	- อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและ วรรณกรรมที่อ่าน		
		ท ๕.๑ ม.๑/๔	- สรุปความรู้และข้อคิดจากการ อ่านเพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง		
		ท ๕.๑ ม.๑/๕	- ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตาม ความสนใจ		
๗.	การเขียนแสดงความคิดเห็นจากสื่อ	ท ๒.๑ ม.๑/๖	- เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ สาระจากสื่อที่ได้รับ	๖	๑๐
๘.	สุภาษิตพระร่วง	ท ๕.๑ ม.๑/๑	- สรุปเนื้อหาวรรณคดีและ วรรณกรรมที่อ่าน	๖	๑๐
		ท ๕.๑ ม.๑/๒	- วิเคราะห์วรรณคดีและ วรรณกรรมที่อ่านอ่านพร้อมยก เหตุผลประกอบ		
		ท ๕.๑ ม.๑/๓	- อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและ วรรณกรรมที่อ่าน		

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน
๙.	การฟังและการดูสื่อ	ท ๓.๑ ม.๑/๖	- มีมารยาทในการฟัง การดู และ การพูด	๒	๕
๑๐.	การฟัง การดู และ การพูดใน ชีวิตประจำวัน	ท ๓.๑ ม.๑/๑	- พุทธสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ ฟังและดู	๗	๑๕
		ท ๓.๑ ม.๑/๒	- เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่ฟังและดู		
		ท ๓.๑ ม.๑/๓	- พุทธแสดงความคิดเห็นอย่าง สร้างสรรค์เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู		
		ท. ๓.๑ ม.๑/๔	- ประเมินความน่าเชื่อถือของสื่อที่ มีเนื้อหาโน้มน้าวใจ		
		ท ๓.๑ ม.๑/๕	- พุทธรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา		
		ท ๓.๑ ม.๑/๖	- มีมารยาทในการฟัง การดู และ การพูด		

อัตราส่วนคะแนนระหว่างเรียน : กลางภาค : ปลายภาค ๖๐:๑๐:๓๐

คะแนนระหว่างเรียน ๖๐ คะแนน

คะแนนการสอบกลางภาค ๑๐ คะแนน

คะแนนการสอบปลายภาค ๓๐ คะแนน

โครงสร้างรายวิชา

ท ๒๑๑๐๒ ภาษาไทย ๒ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ (ภาคเรียนที่ ๒) จำนวน ๑.๕ หน่วยกิตเวลา ๖๐ ชั่วโมง

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา ชั่วโมง	น้ำหนักคะแนน
๑.	เสียงในภาษาไทยและการสร้างคำ	ท ๔.๑ ม.๑/๑	- อธิบายลักษณะของเสียงในภาษาไทย	๕	๑๐
		ท ๔.๑ ม.๑/๒	- สร้างคำในภาษาไทย - คำประสม - คำซ้ำ - คำซ้อน - คำพ้อง		
๒.	ชนิดและหน้าที่ของคำ	ท ๔.๑ ม.๑/๓	- วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	๕	๑๐
๓.	กาพย์พระไชยสุริยา	ท ๕.๑ ม.๑/๑	- สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน	๑๐	๑๕
		ท ๕.๑ ม.๑/๒	- วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านอ่านพร้อมยกเหตุผลประกอบ		
		ท ๕.๑ ม.๑/๓	- อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน		
		ท ๕.๑ ม.๑/๔	- สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านเพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง		
		ท ๕.๑ ม.๑/๕	- ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ		
๔.	ราชาธิราช ตอน สมิงพระรามอาสา	ท ๕.๑ ม.๑/๑	- สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน	๗	๑๐
		ท ๕.๑ ม.๑/๒	- วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านอ่านพร้อมยกเหตุผลประกอบ		
		ท ๕.๑ ม.๑/๓	- อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน		
		ท ๕.๑ ม.๑/๔	- สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านเพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง		

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน
๕.	ความแตกต่างของภาษา	ท ๔.๑ ม.๑/๔	- วิเคราะห์ความแตกต่างของภาษาและภาษาเขียนตามความสนใจ - ภาษาพูดและภาษาเขียน	๕	๑๐
๖.	กาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวาน	ท ๕.๑ ม.๑/๑	- สรุบน้ำใจหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน	๑๐	๑๕
		ท ๕.๑ ม.๑/๒	- วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านอ่านพร้อมยกเหตุผลประกอบ		
		ท ๕.๑ ม.๑/๓	- อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน		
		ท ๕.๑ ม.๑/๔	- สรุปรูปร่างและข้อคิดจากการอ่านเพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตรจริง		
		ท ๕.๑ ม.๑/๕	- ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ		
๗.	นิทานพื้นบ้าน	ท ๕.๑ ม.๑/๑	- สรุบน้ำใจหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน	๕	๑๐
		ท ๕.๑ ม.๑/๒	- วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านอ่านพร้อมยกเหตุผลประกอบ		
		ท ๕.๑ ม.๑/๓	- อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน		
		ท ๕.๑ ม.๑/๔	- สรุปรูปร่างและข้อคิดจากการอ่านเพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตรจริง		
๘.	สำนวน สุภาษิต คำพังเพย	ท ๔.๑ ม.๑/๖	- จำแนกและใช้สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต	๕	๑๐
๙.	การแต่งบทร้อยกรอง	ท ๔.๑ ม.๑/๕	- แต่งบทร้อยกรองประเภทกาพย์ยานี ๑๑	๘	๑๐

อัตราส่วนคะแนนระหว่างเรียน : กลางภาค : ปลายภาค ๖๐:๑๐:๓๐

คะแนนระหว่างเรียน ๖๐ คะแนน

คะแนนการสอบกลางภาค ๑๐ คะแนน

คะแนนการสอบปลายภาค ๓๐ คะแนน

โครงสร้างรายวิชา

ท ๒๒๑๐๓ ภาษาไทย ๓ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ (ภาคเรียนที่ ๑) จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต เวลา ๖๐ ชั่วโมง

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน
๑	พุดติมีเสน่ห์	ท ๑.๑ ม.๒/๒ ม.๒/๕ ท ๒.๑ ม.๒/๕ ท ๓.๑ ม.๒/๑ ท ๔.๑ ม.๒/๒	การอ่านและจับใจความ การเขียนรายงาน พุดนำเสนอรายงาน วิเคราะห์โครงสร้างประโยค	๕	๑๐
๒	ออมไวใส่ถุงแดง	ท ๑.๑ ม.๒/๓ ท ๒.๑ ม.๒/๔	เขียนแผนผังความคิดสรุป เรื่องที่อ่าน แต่งบทร้อยกรอง	๕	๑๐
๓	โครงภาพพระราชพงศาวดาร	ท ๑.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๒ ม.๒/๓ ม.๒/๖ ม.๒/๘	การอ่านและจับใจความ พร้อมเขียนแผนผังสรุปเรื่องที่ อ่าน	๖	๑๐
		ท ๓.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๒ ม.๒/ ๖ ท ๔.๑ ม.๒/๓ ท ๕.๑ ม.๒/๕	วิเคราะห์วรรณคดี เล่าเรื่องที่ อ่านได้ แต่งโครงสี่สุภาพ ท่องจำบทอาขยาน		
๔	เมื่อแพะกลายเป็นสุนัข	ท ๑.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๒ ม.๒/ ๕ ม.๒/๖ ท ๓.๑ ม.๒/๔	การอ่านและการจับใจความ การวิเคราะห์เรื่องที่เรียน การพูดในโอกาสต่าง ๆ ตาม วัตถุประสงค์	๖	๑๐
๕	ลูกผู้ชายตัวเกือบจริง	ท ๑.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๒ ม.๒/ ๗ ท ๒.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๓ ม.๒/ ๘ ท ๓.๑ ม.๒/๑ ท ๕.๑ ม.๒/๔	การอ่านและการจับใจความ การวิเคราะห์เรื่องที่เรียน เขียนเรียงความ พุดสรุปใจความจากเรื่องที่ อ่าน สรุปความรู้ข้อคิดที่ได้จาก เรื่อง	๖	๑๐
๖	บันทึกท่องโลก	ท ๑.๑ ม.๒/๒ ม.๒/๔ ม.๒/ ๘ ท ๓.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๓	การอ่านและการจับใจความ พุดสรุปวิเคราะห์เรื่องที่เรียน	๖	๑๐

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน
๗	บทเสภาสามัคคีเสวก ฯ	ท ๑.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๓ ท ๕.๑ ม.๒/๑ ท ๑.๑ ม.๒/๒ ท ๑.๑ ม.๒/๕ ท ๓.๑ ม.๒/๒ ท ๕.๑ ม.๒/๑ ท ๔.๑ ม.๒/๓ ท ๔.๑ ม.๒/๕ ท ๕.๑ ม.๒/๑	การอ่านจับใจความสำคัญ ประวัติผู้แต่ง การศึกษาคำศัพท์ การวิเคราะห์เรื่อง การถอดความบทเรียน การสรุปความบทเรียน เรียนรู้คำประพันธ์ประเภท กลอนบทละคร การพิจารณาคำประพันธ์ ประเภทกลอนบทละคร การอ่านทำนองเสนาะ	๗	๑๐
๘	เย็นศิระเพราะพระ บริบาล	ท ๑.๑ ม.๒/๒ ม.๒/๘ ท ๒.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๓ ม.๒/๖ ท ๓.๑ ม.๒/๒ ม.๒/๖ ท ๔.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๒ ท ๕.๑ ม.๒/๑ - ม.๒/๔	การอ่านจับใจความสำคัญ การเขียนประเภทต่าง ๆ วิเคราะห์การเขียน วิเคราะห์โครงสร้างประโยค สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่ อ่าน	๗	๑๐
๙	พรที่สัมฤทธิ์	ท ๑.๑ ม.๒/๒ ม.๒/๘ ท ๑.๑ ม.๒/๕ ท ๒.๑ ม.๓/๖ ท ๔.๑ ม.๓/๕	การอ่านจับใจความสำคัญ การวิเคราะห์เรื่อง การเขียนจดหมาย คำราชาศัพท์	๖	๑๐
๑๐	ศิลาจารึก	ท ๑.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๒ ม.๒/๓	ความสำคัญและที่มาของ เรื่อง ประวัติผู้แต่ง	๖	๑๐
รวมคะแนนระหว่างภาคเรียน				๖๐	๑๐๐

อัตราส่วนคะแนนระหว่างเรียน : กลางภาค : ปลายภาค ๖๐ : ๑๐ : ๓๐

คะแนนระหว่างเรียน ๖๐ คะแนน

คะแนนการสอบกลางภาค ๑๐ คะแนน

คะแนนการสอบปลายภาค ๓๐ คะแนน

โครงสร้างรายวิชา

ท ๒๒๑๐๔ ภาษาไทย ๓ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ (ภาคเรียนที่ ๒) จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต เวลา ๖๐ ชั่วโมง

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน
๑	บทละครเรื่อง รามเกียรติ์	ท ๑.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๒ ม.๒/๓ ท ๓.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๒ ม.๒/๖ ท ๔.๑ ม.๒/๒ ม.๒/๓	ความสำคัญและที่มาของเรื่อง ประวัติผู้แต่ง การแสดงบทบาทสมมุติ นำเพลงพื้นบ้านมาร้อง การใช้ ประโยค เขียนรายงาน	๖	๕
๒	รีนเริงเพลงร่ำวง	ท ๑.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๒ ม.๒/๓ ม.๒/๘ ท ๔.๑ ม.๒/๒ ม.๒/๓	ความสำคัญและที่มาของเรื่อง ประวัติผู้แต่ง นำเพลงพื้นบ้านมาร้อง การใช้ประโยค เขียนรายงาน	๕	๕
๓	พอใจให้เป็นสุข	ท ๑.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๒ ม.๒/๓ ม.๒/๘ ท ๒.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๘ ท ๔.๑ ม.๒/๓	การอ่านและการจับใจความ การเขียนบรรยาย การใช้คำราชาศัพท์	๕	๑๐
๔	กาพย์ห่อโคลง ประพาสธารทองแดง	ท ๑.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๒ ม.๒/๓ ม.๒/๘ ท ๕.๑ ม.๒/๑ ท ๔.๑ ม.๒/๒ ม.๒/๓ ท ๕.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๒ ม.๒/๓ ม.๒/๕	ความสำคัญและที่มาของเรื่อง ประวัติผู้แต่ง การอ่านทำนองเสนาะ แต่งบทร้อยกรอง การสรุปคุณค่าของเรื่อง	๓	๕
๕	ถกประเด็นทำ รายงาน	ท ๑.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๒ ม.๒/๓ ม.๒/๘ ท ๒.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๓ ท ๓.๑ ม.๒/๔ ม.๒/๖	การอ่านและการจับใจความ การเขียนรายงาน การพูดรายงาน	๕	๑๐
๖	ความรับผิดชอบ	ท ๑.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๒ ม.๒/๓ ม.๒/๘ ท ๒.๑ ม.๒/๓ ม.๒/๘ ท ๔.๑ ม.๒/๓ ม.๒/๔	การอ่านและการจับใจความ การเขียนเพื่อแสดงความรู้สึก การใช้คำราชาศัพท์	๕	๑๐
๗	โคลงสุภาษิต	ท ๑.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๒ ม.๒/๓ ม.๒/๘ ท ๕.๑ ม.๒/๑	ความสำคัญและที่มาของเรื่อง การอ่านทำนองเสนาะ	๔	๑๐

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน
		ท ๕.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๒ ม.๒/๓ ม.๒/๕	การสรุปคุณค่าของเรื่องและ นำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน		
๘	โชคดียี่สิบมีภาษาไทย	ท ๑.๑ ม.๒/๒ ม.๒/๘ ท ๒.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๓ ม.๒/๕ ม.๒/๗ ม.๒/๘ ท ๓.๑ ม.๒/๒ - ม.๒/๖ ท ๔.๑ ม.๒/๑ - ม.๒/๒ ท ๕.๑ ม.๒/๑ - ม.๒/๔	การอ่านและจับใจความ งานเขียน การวิเคราะห์คุณค่าของเรื่อง วิเคราะห์การสร้างคำใน ภาษาไทย สรุปคุณค่าของเรื่องและนำไป ปรับใช้ในชีวิตประจำวัน	๕	๑๐
๙	วันที่ผมตื่นสาย	ท ๑.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๒ ท ๓.๑ ม.๒/๒ ม.๒/๓ ม.๒/๖	การอ่านและจับใจความ การพูดแสดงความคิดเห็น และข้อเท็จจริง	๖	๑๐
๑๐	เจ้าชายเจ้าปัญญา	ท ๑.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๗ ท ๒.๑ ม.๒/๘ ท ๔.๑ ม.๒/๒	การอ่านและจับใจความ การเขียนโน้มน้าวใจ การสร้างประโยคความรวม ความซ้อน	๕	๑๐
๑๑	กลอนดอกสร้อย รำพึงในป่าช้า	ท ๑.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๒ ม.๒/๓ ม.๒/๘ ท ๕.๑ ม.๒/๑ ท ๔.๑ ม.๒/๒ ม.๒/๓ ท ๕.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๒ ม.๒/๓ ม.๒/๕	ความสำคัญและที่มาของเรื่อง การอ่านทำนองเสนาะ แต่งบทร้อยกรองดอกสร้อย การสรุปคุณค่าของเรื่อง	๖	๕
๑๒	นิราศเมืองแกลง	ท ๑.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๒ ม.๒/๓ ม.๒/๘ ท ๕.๑ ม.๒/๑ ท ๔.๑ ม.๒/๒ ม.๒/๓ ท ๕.๑ ม.๒/๑ ม.๒/๒ ม.๒/๓ ม.๒/๕	ความสำคัญและที่มาของเรื่อง ประวัติผู้แต่ง การอ่านทำนองเสนาะ การแต่งนิราศ การสรุปคุณค่าของเรื่อง	๕	๑๐
รวมคะแนนระหว่างภาคเรียน				๖๐	๑๐๐

อัตราส่วนคะแนนระหว่างเรียน : กลางภาค : ปลายภาค ๖๐ : ๑๐ : ๓๐

คะแนนระหว่างเรียน ๖๐ คะแนน

คะแนนการสอบกลางภาค ๑๐ คะแนน

คะแนนการสอบปลายภาค ๓๐ คะแนน

โครงสร้างรายวิชา

ท ๒๓๑๐๑ ภาษาไทย ๓ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ (ภาคเรียนที่ ๑) จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต เวลา ๖๐ ชั่วโมง

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน
๑	พระอภัยมณี	ท๑.๑ม.๓/๑ ท๑.๑ม.๓/๙ ท๒.๑ ม.๓/๑ ท๒.๑ ม.๓/๒ ท๑.๑ม.๓/๕ ท๓.๑ม.๓/๒ ท๕.๑ม.๓/๒ ท๕.๑ม.๓/๔	- หลักการอ่านออกเสียงร้อยกรอง - หลักการตีความ ประเมินค่าแนวคิดจากงานเขียน - พระอภัยมณี - ภาษาในวรรณคดีไทย * มองโฆษณาอย่างวรรณกรรม - คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด - เขียนข้อความ (บทโฆษณา) - หลักการวิเคราะห์ วิวิจารณ์ (พระอภัยมณี ,วรรณกรรมร่วมสมัยและบทละครโทรทัศน์ บทโฆษณา) - วิเคราะห์วิถีไทยและคุณค่าจากวรรณคดี - ท่องบทอาขยานพระอภัยมณี - บทร้อยกรองตามความสนใจ	๑๕	๒๕

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ /ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน
๒	บทละครพูด เห็นแก่ลูก	ท ๑.๑ม.๓/๒ ท๑.๑ม.๓/๑ ท๑.๑ม.๓/๕ ท๑.๑ม.๓/๗ ท๑.๑ม.๓/๘ ท๑.๑ม.๓/๑๐ ท๒.๑ม.๓/๕ ท ๓.๑ม.๓/๑ ท ๔.๑ม.๓/๑ ท ๔.๑ม.๓/๔ ท ๔.๑ม.๓/๕ ท ๕.๑ม.๓/๓ ท ๓.๑ม.๓/๑	ความหมายโดยตรงและโดยนัย - หลักการอ่านออกเสียงร้อย แก้ว - บทละครพูดเรื่องเห็นแก่ลูก - เข้าหาเย็นเฮ - ปาร์ตี้บาร์บีคิว - มารยาทในการอ่าน (อ่านออกเสียงเพิ่มเติมจาก ตำนานเมือง ประวัติบุคคล / สถานที่ *เขียนได้ความตามรูปแบบ (เขียนจดหมายกิจธุระ) - จดหมายเชิญวิทยากร, - จดหมายขอความอนุเคราะห์ - จดหมายแสดงความยินดี -มีมารยาทในการเขียน - แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ ฟังและดู (ภาพข่าวหนังสือพิมพ์ สื่อสารสนเทศ) - คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ - คำทับศัพท์และคำศัพท์ บัญญัติ - ศัพท์ทางวิชาการและวิชาชีพ - สรุปความรู้ ความคิดจากเรื่อง ที่อ่าน - แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ ฟังและดู (ภาพข่าวหนังสือพิมพ์ สื่อสารสนเทศ)	๑๕	๒๕

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ /ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน
๓	พระบรมราโชวาท	ท ๑.๑ม.๓/๒ ท ๑.๑ม.๓/๔ ท ๒.๑ม.๓/๔ ท ๓.๑ม.๓/๔ ท ๔.๑ม.๓/๓	ความหมายโดยตรงและโดยนัย - พระบรมราโชวาท *กรุงเทพฯเมื่อร้อยกว่าปี *ส่วนบุญคุณอุ้มชีวิตคิด ทดแทน - การเขียนย่อความ (พระราชดำรัสและพระบรม- ราโชวาท) - พุดในโอกาสต่างได้ตรงตาม วัตถุประสงค์ - พุดได้ว่าที่ พุดอภิปราย - พุดยอว่าที่ -ระดับภาษา	๑๕	๒๕
๔	เพลงนี้มีประวัติ	ท๒.๑ม.๓/๓ ท๓.๑ม.๓/๓ ท๑.๑ม.๓/๖ ท๓.๑ม.๓/๖ ท๕.๑ม.๓/๑	- เขียนชีวประวัติ , เขียน อัตชีวประวัติ - พุดรายงานการศึกษาค้นคว้า (วรรณกรรมท้องถิ่น) - ภาษาถิ่น ,ปริศนาคำทาย - คุณธรรมจากเพลง - เพลงพื้นบ้านของภาคต่างๆ - เพลงลูกทุ่ง หรือเพลงโคราช , โคราชชิง - มารยาทในการฟัง ดูและพุด -สรุปเนื้อหาวรรณกรรมท้องถิ่น	๑๕	๒๕

อัตราส่วนคะแนนระหว่างเรียน : กลางภาค : ปลายภาค ๗๐ : ๑๐ : ๒๐

คะแนนระหว่างเรียน ๗๐ คะแนน

คะแนนการสอบกลางภาค ๑๐ คะแนน

คะแนนการสอบปลายภาค ๒๐ คะแนน

โครงสร้างรายวิชา

ท ๒๓๑๐๖ ภาษาไทย ๖ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ (ภาคเรียนที่ ๒) จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต เวลา ๖๐ ชั่วโมง

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ /ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน
๑	อิศรญาณภาษิต	ท๑.๑ม.๓/๑ ท๑.๑ม.๓/๒ ท๕.๑ ม.๓/๓ ท๓.๑ม.๓/๕ ท๒.๑ ม.๓/๑ ท๒.๑ ม.๓/๙ ท๑.๑ม.๓/๖ ท๒.๑ม.๓/๑๐	- หลักการอ่านออกเสียงร้อยแก้วร้อยกรอง - ความหมายโดยตรงและโดยนัย เรื่อง อิศรญาณภาษิต - สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่าน - *คำขวัญโน้มน้ำจิต โน้มน้ำคิดคำคม - คำและสำนวน คำขวัญ คำคม คติพจน์ คำสแลง - พุคโน้มน้ำ โดยนำเสนอหลักฐาน ตามลำดับเนื้อหาอย่างมีเหตุผลและน่าเชื่อถือ - คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด(บทอาขยานอิศรญาณภาษิต และบทพากย์เอราวัณ) - เขียนรายงาน การศึกษาค้นคว้าและโครงงาน - ประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนในเรื่องที่อ่าน - มีมารยาทในการเขียน	๑๕	๒๕

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ /ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน
๒	บทพากย์ เอราวัณ	ท๕.๑ ม.๓/๔ ท๑.๑ ม.๓/๑ ท๕.๑ ม.๓/๑ ท๑.๑ ม.๓/๕ ท๕.๑ ม.๓/๔ ท๒.๑ ม.๓/๒	- ท่องบทอาขยาน (อิศรญาณภาษิต) - บทร้อยกรองตามความสนใจ -อ่านบทร้อยแก้ว ร้อยกรอง เรื่อง บทพากย์เอราวัณ -สรุปเนื้อหาวรรณคดี บทพากย์เอราวัณ -วิเคราะห์ วิจารณ์ และประเมิน เรื่องที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบ -ท่องจำและบอกคุณค่า บทอาขยาน(บทพากย์เอราวัณ) -เขียนข้อความโดยใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องตามระดับภาษา -เขียนคำอวยพร ในโอกาสต่างๆ (เขียนการ์ดอวยพร วันสำคัญหรืออื่น ๆ) -เขียน คำคม คำขวัญ คติพจน์	๑๕	๒๕
๓	รู้ตำนานสืบสาน วัฒนธรรม	ท๑.๑ ม.๓/๔	-อ่านแล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความ และรายงาน (ย่อความ ตำนาน) -เรื่อง รู้ตำนานสืบสาน วัฒนธรรม *ความรักใดใคร่ไฟหา -ฉันทลักษณ์โคลงสี่สุภาพ	๑๕	๒๕

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ /ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน
๓	รู้ตำนานสืบสาน วัฒนธรรม	ท ๓.๑ ม.๓/๒ ท ๓.๑ ม.๓/๖ ท๒.๑ ม.๓/๖ ท๔.๑ ม.๓/๖ ท๔.๑ ม.๓/๒ ท๔.๑ม.๓/๑ ท๕.๑ ม.๓/๒	-วิเคราะห์ วิจารณ์เรื่องที่ฟัง ดู นำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในการ ดำเนินชีวิต (เรื่อง ความรัก วัยรุ่นในปัจจุบันข่าวความรัก ต่างๆ) -มีมารยาทในการฟัง การดูและ การพูด -เขียนอธิบาย ชี้แจง แสดง ความคิดเห็นและโต้แย้ง (ประเพณีสงกรานต์ของไทย) -แต่งบทร้อยกรอง (โคลงสี่ สุภาพ) -วิเคราะห์โครงสร้างประโยค ซับซ้อน -ประโยคกรรม คำบุพบท คำเชื่อม -จำแนกและใช้คำ ภาษาต่างประเทศที่ใช้ใน ภาษาไทย เช่น ภาษามอญ คำบาลี – สันสกฤต (คำสมาส – คำสนธิ) -วิเคราะห์วิถีไทยและคุณค่า (ตำนาน ประเพณี คตินิยม)	๑๕	๒๕

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้ /ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา ชั่วโมง	น้ำหนัก คะแนน
๔	ที่เรียกว่า ก้าวหน้า	ท๑.๑ม.๓/๓ ท๒.๑ม.๓/๗ ท๒.๑ม.๓/๘ ท ๑.๑.ม.๓/๙ ท๑.๑ม.๓/๑๐	*ที่เรียกว่าก้าวหน้า - การประเมินคุณค่าบทความ - ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน - เขียนวิเคราะห์ วิวิจารณ์และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งในเรื่องต่าง ๆ (บทความทางวิชาการ) - การกรอกแบบสมัครงาน (เขียนบรรยาย เกี่ยวกับความรู้และทักษะของตนเองที่เหมาะสมกับงาน) * อะไรๆ ก็ไม่เป็นไร - ภาษาในการสื่อสาร - ติความและประเมินค่าแนวคิดจากงานเขียน เพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต - หนังสืออ่านนอกเวลา - หนังสืออ่านตามความสนใจและตามวัย (ครู นักเรียน กำหนด) - มีมารยาทในการอ่าน	๑๕	๒๕

อัตราส่วนคะแนนระหว่างเรียน : กลางภาค : ปลายภาค ๗๐ : ๑๐ : ๒๐

คะแนนระหว่างเรียน ๗๐ คะแนน

คะแนนการสอบกลางภาค ๑๐ คะแนน

คะแนนการสอบปลายภาค ๒๐ คะแนน

คำอธิบายรายวิชา

ท ๒๑๑๐๑ ภาษาไทย ๑ กลุ่มสาระภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ (ภาคเรียนที่ ๑) จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต

เวลา ๖๐ ชั่วโมง

ศึกษาและฝึกทักษะการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด และการประเมินค่าวรรณคดี วรรณกรรมโดยศึกษาเกี่ยวกับการอ่านออกเสียง การอ่านในชีวิตประจำวัน ฝึกทักษะการคัดลายมือ การเขียนบรรยายประสบการณ์ การเขียนเรียงความ การเขียนย่อความ การเขียนจดหมายส่วนตัว และกิจธุระ เขียนโครงงาน ฝึกทักษะการพูดสรุปใจความสำคัญ การเล่าเรื่องย่อ การแสดงความคิดเห็น การประเมินความน่าเชื่อถือเรื่องจากการฟังและการดู และพูดรายงานศึกษาค้นคว้า

วิเคราะห์วิถีไทย ประเมินค่า ความรู้และข้อคิดจากวรรณคดี วรรณกรรม นิราศภูเขาทอง โคลงโลกนิติ สุภาษิตพระร่วงท่องจำบทอาขยานที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

โดยใช้กระบวนการอ่านเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจนำไปตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต กระบวนการเขียนสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ กระบวนการฟัง การดู และการพูด สามารถเลือกฟัง และดู และพูดแสดงความรู้ความเข้าใจอย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์ เพื่อให้เข้าใจธรรมชาติของ ภาษา พลังภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา วิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมอย่างมีคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง รักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ และมีนิสัยรักการอ่าน การเขียน มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด

ตัวชี้วัด

- ท ๑.๑ ม.๑/๑ การอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง
- ท ๑.๑ ม.๑/๒ จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน
- ท ๑.๑ ม.๑/๓ ระบุเหตุผลและข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
- ท ๑.๑ ม.๑/๔ ระบุและอธิบายคำเปรียบเทียบกับที่มีความหมายในบริบทต่าง ๆ
- ท ๑.๑ ม.๑/๕ ตีความคำยากในเอกสารวิชาการโดยพิจารณาจากบริบท
- ท ๑.๑ ม.๑/๖ ระบุข้อสังเกตและความสมเหตุสมผลของงานเขียนประเภทชักจูงโน้มน้าวใจ
- ท ๑.๑ ม.๑/๗ ปฏิบัติตามคู่มือแนะนำวิธีการใช้งานของเครื่องมือหรือเครื่องใช้ในระดับที่ยากขึ้น
- ท ๑.๑ ม.๑/๘ วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่านงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาชีวิต
- ท ๑.๑ ม.๑/๙ มีมารยาทในการอ่าน
- ท ๒.๑ ม.๑/๑ คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด
- ท ๒.๑ ม.๑/๒ เขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสม และสละสลวย
- ท ๒.๑ ม.๑/๓ เขียนบรรยายประสบการณ์
- ท ๒.๑ ม.๑/๔ เขียนเรียงความ
- ท ๒.๑ ม.๑/๕ เขียนรายงาน เขียนย่อความ เขียนจดหมายส่วนตัวและกิจธุระ
- ท ๒.๑ ม.๑/๖ เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระจากสื่อที่ได้รับ
- ท ๒.๑ ม.๑/๗ เขียนจดหมายส่วนตัวและจดหมายธุรกิจ
- ท ๒.๑ ม.๑/๘ เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า เขียนโครงงาน

- ท ๒.๑ ม.๑/๙ มีมารยาทในการเขียน
- ท ๓.๑ ม.๑/๑ พุดสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู
- ท ๓.๑ ม.๑/๒ เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่ฟังและดู
- ท ๓.๑ ม.๑/๓ พุดแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์เกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู
- ท ๓.๑ ม.๑/๔ ประเมินความน่าเชื่อถือของสื่อที่มีเนื้อหาโน้มน้าวใจ
- ท ๓.๑ ม.๑/๕ พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา
- ท ๓.๑ ม.๑/๖ มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด
- ท ๕.๑ ม.๑/๑ สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน
- ท ๕.๑ ม.๑/๒ เขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสม และสละสลวย
- ท ๕.๑ ม.๑/๓ อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน
- ท ๕.๑ ม.๑/๔ สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านเพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง
- ท ๕.๑ ม.๑/๕ ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

รวมทั้งหมด ๒๙ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชา

ท ๒๑๑๐๒ ภาษาไทย ๑ กลุ่มสาระภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ (ภาคเรียนที่ ๒) จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต เวลา ๖๐ ชั่วโมง

ศึกษาและฝึกทักษะการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด และการประเมินค่าวรรณคดี วรรณกรรมโดยศึกษาเกี่ยวกับการอ่านออกเสียง การอ่านในชีวิตประจำวัน ฝึกทักษะการคัดลายมือ การเขียนบรรยายประสบการณ์ การเขียนเรียงความ การเขียนย่อความ การเขียนจดหมายส่วนตัว และกิจธุระ เขียนโครงการ ฝึกทักษะการพูดสรุปใจความสำคัญ การเล่าเรื่องย่อ การแสดงความคิดเห็น การประเมินความน่าเชื่อถือเรื่องจากการฟังและการดู และพูดรายงานศึกษาค้นคว้า และศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของเสียงในภาษาไทย การสร้างคำ การวิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค การวิเคราะห์ความแตกต่างของภาษาพูดและภาษาเขียน การจำแนกและใช้สำนวนที่เป็นคำพังเพย และสุภาษิต การแต่งบทร้อยกรองประเภทกาพย์ยานี ๑๑

วิเคราะห์วิถีไทย ประเมินค่า ความรู้และข้อคิดจากวรรณคดี วรรณกรรม กาพย์พระไชยสุริยา ราชอิธราศ ตอนสมิงพระรามอาสา กาพย์เห่ชมเครื่องคาวหวาน นิทานพื้นบ้าน ท่องจำบทอาขยานที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

โดยใช้กระบวนการอ่านเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจนำไปตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต กระบวนการเขียนสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ กระบวนการฟัง การดู และการพูด สามารถเลือกฟัง และดู และพูดแสดงความรู้ความเข้าใจอย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์ เพื่อให้เข้าใจธรรมชาติของ ภาษา พลังภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา วิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมอย่างมีคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง รักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ และมีนิสัยรักการอ่าน การเขียน มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด

ตัวชี้วัด

- ท ๔.๑ ม.๑/๑ อธิบายลักษณะของเสียงในภาษาไทย
- ท ๔.๑ ม.๑/๒ สร้างคำในภาษาไทย
- ท ๔.๑ ม.๑/๓ วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค
- ท ๔.๑ ม.๑/๔ วิเคราะห์ความแตกต่างของภาษาและภาษาเขียนตามความสนใจ
- ท ๔.๑ ม.๑/๕ จำแนกและใช้สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต
- ท ๔.๑ ม.๑/๖ แต่งบทร้อยกรองประเภทกาพย์ยานี ๑๑
- ท ๕.๑ ม.๑/๑ สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน
- ท ๕.๑ ม.๑/๒ เขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำถูกต้อง ชัดเจน เหมาะสม และสละสลวย
- ท ๕.๑ ม.๑/๓ อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน
- ท ๕.๑ ม.๑/๔ สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านเพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง
- ท ๕.๑ ม.๑/๕ ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

รวมทั้งหมด ๑๑ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชา

ท ๒๒๑๐๓ ภาษาไทย ๓ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ (ภาคเรียนที่ ๑) จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต เวลา ๖๐ ชั่วโมง

ศึกษาหลักการอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน เขียนแผนผังความคิด แสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งจากการอ่าน ผูกคัตลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด เขียนบรรยาย พรรณนา เรียงความ ย่อความ พุดสรุปใจความสำคัญจากการฟังและการดู วิเคราะห์ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น วิจารณ์เรื่องที่ฟังและดูได้อย่าง มีเหตุผล สร้างคำสมาส วิเคราะห์โครงสร้างของประโยค ผูกการใช้คำราชาศัพท์ สรุปเนื้อหา วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมท้องถิ่นที่อ่าน สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

โดยใช้กระบวนการทางภาษา การสืบค้นความรู้ การจดบันทึก ใช้ความสามารถในการคิด การอภิปราย เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในการเรียนรู้ ใช้ความสามารถในการสื่อสารกับผู้อื่นให้เข้าใจตรงกัน เห็นคุณค่าของภาษาไทย นำความรู้ไปในการแก้ปัญหาให้เกิดประโยชน์ในชีวิต เป็นผู้มีความลักษณะอันพึงประสงค์ มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูด

เห็นคุณค่าภาษาไทยซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของชาติ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทยและมีจิตสาธารณะ น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ภาคภูมิใจในภาษาไทย และรักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด

- ท ๑.๑ ม.๒/๑ อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ถูกต้อง
- ท ๑.๑ ม.๒/๒ จับใจความสำคัญสรุปความ และอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน
- ท ๑.๑ ม.๒/๓ เขียนผังความคิดเพื่อแสดงความเข้าใจในบทเรียนต่าง ๆ ที่อ่าน
- ท ๑.๑ ม.๒/๔ อภิปรายแสดงความคิดเห็น และข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
- ท ๑.๑ ม.๒/๕ วิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริงข้อมูลสนับสนุน และข้อคิดเห็นจากบทความที่อ่าน
- ท ๑.๑ ม.๒/๖ ระบุข้อสังเกตการชวนเชื่อ การโน้มน้าว หรือความสมเหตุสมผลของงานเขียน
- ท ๑.๑ ม.๒/๗ อ่านหนังสือ บทความ หรือคำประพันธ์อย่างหลากหลาย และประเมินคุณค่าหรือแนวคิดที่ได้จากการอ่านเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต
- ท ๑.๑ ม.๒/๘ มีมารยาทในการอ่าน
- ท ๒.๑ ม.๒/๑ คัตลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด
- ท ๒.๑ ม.๒/๓ เขียนเรียงความ
- ท ๒.๑ ม.๒/๔ เขียนย่อความ
- ท ๒.๑ ม.๒/๕ เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า
- ท ๒.๑ ม.๒/๖ เขียนจดหมายกิจธุระ
- ท ๒.๑ ม.๒/๘ มีมารยาทในการเขียน
- ท ๓.๑ ม.๒/๑ พุดสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู

- ท ๓.๑ ม.๒/๒ วิเคราะห์ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นและความน่าเชื่อถือของข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ
- ท ๓.๑ ม.๒/๓ วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผลเพื่อนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต
- ท ๓.๑ ม.๒/๔ พุดในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์
- ท ๓.๑ ม.๒/๖ มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด
- ท ๔.๑ ม.๒/๑ สร้างคำในภาษาไทย
- ท ๔.๑ ม.๒/๒ วิเคราะห์โครงสร้างประโยคสามัญ ประโยครวม และประโยคซ้อน
- ท ๔.๑ ม.๒/๓ แต่งบทร้อยกรอง
- ท ๔.๑ ม.๒/๕ รวบรวมและอธิบายความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย
- ท ๕.๑ ม.๒/๑ สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านในระดับที่ยากขึ้น
- ท ๕.๑ ม.๒/๒ วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีวรรณกรรมและวรรณกรรมท้องถิ่นที่อ่าน พร้อมยกเหตุผลประกอบ
- ท ๕.๑ ม.๒/๓ อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน
- ท ๕.๑ ม.๒/๔ สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง
- ท ๕.๑ ม.๒/๕ ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

รวมทั้งหมด ๒๘ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชา

ท ๒๒๑๐๔ ภาษาไทย ๔ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ (ภาคเรียนที่ ๒) จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต เวลา ๖๐ ชั่วโมง

ศึกษาหลักการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว บทร้อยกรอง จับใจความสำคัญ สรุปความและอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่านพร้อมทั้งเขียนผังความคิด จำแนกข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น เขียนบรรยาย เขียนพรรณนา เขียนเรียงความ เขียนย่อความ การพูดในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ด้วยภาษาที่ถูกต้องเหมาะสม อธิบายธรรมชาติของภาษา หลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา การสร้างคำ ประโยคสามัญ ประโยครวม ประโยคซ้อน การใช้คำราชาศัพท์ แสดงความคิดเห็น วิจารณ์วรรณคดี วรรณกรรมไทย ท่องจำบทร้อยกรองที่มีคุณค่า โดยปลูกฝังการมีมารยาทการฟัง การดู การพูดการอ่านและการเขียน

โดยใช้กระบวนการทางภาษา กระบวนการกลุ่ม กระบวนการปฏิบัติ กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด กระบวนการสร้างความตระหนัก กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ กระบวนการสร้างเจตคติ กระบวนการเรียนรู้และความเข้าใจ

สามารถนำเสนอสิ่งที่เรียนรู้ เห็นคุณค่าของการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน มีคุณธรรมจริยธรรมที่เหมาะสม และน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ภาคภูมิใจในภาษาไทย และรักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด

- ท ๑.๑ ม.๒/๑ อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ถูกต้อง
- ท ๑.๑ ม.๒/๒ จับใจความสำคัญสรุปความ และอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน
- ท ๑.๑ ม.๒/๓ เขียนผังความคิดเพื่อแสดงความเข้าใจในบทเรียนต่าง ๆ ที่อ่าน
- ท ๑.๑ ม.๒/๗ อ่านหนังสือ บทความ หรือคำประพันธ์อย่างหลากหลาย และประเมินคุณค่าหรือแนวคิดที่ได้จากการอ่านเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต
- ท ๑.๑ ม.๒/๘ มีมารยาทในการอ่าน
- ท ๒.๑ ม.๒/๑ คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด
- ท ๒.๑ ม.๒/๓ เขียนเรียงความ
- ท ๒.๑ ม.๒/๕ เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า
- ท ๒.๑ ม.๒/๗ เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งในเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล
- ท ๒.๑ ม.๒/๘ มีมารยาทในการเขียน
- ท ๓.๑ ม.๒/๑ พูดสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู
- ท ๓.๑ ม.๒/๒ วิเคราะห์ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นและความน่าเชื่อถือของข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ
- ท ๓.๑ ม.๒/๓ วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผลเพื่อนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต
- ท ๓.๑ ม.๒/๔ พูดในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์

- ท ๓.๑ ม.๒/๕ พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้า
- ท ๓.๑ ม.๒/๖ มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด
- ท ๔.๑ ม.๒/๑ สร้างคำในภาษาไทย
- ท ๔.๑ ม.๒/๒ วิเคราะห์โครงสร้างประโยคสามัญ ประโยครวม และประโยคซ้อน
- ท ๔.๑ ม.๒/๓ แต่งบทร้อยกรอง
- ท ๔.๑ ม.๒/๔ ใช้คำราชาศัพท์
- ท ๕.๑ ม.๒/๑ สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านในระดับที่ยากขึ้น
- ท ๕.๑ ม.๒/๒ วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีวรรณกรรมและวรรณกรรมท้องถิ่นที่อ่าน พร้อมยกเหตุผลประกอบ
- ท ๕.๑ ม.๒/๓ อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน
- ท ๕.๑ ม.๒/๔ สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง
- ท ๕.๑ ม.๒/๕ ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

รวมทั้งหมด ๒๕ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชา

ท ๒๓๑๐๕ ภาษาไทย ๕ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ (ภาคเรียนที่ ๑) จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต เวลา ๖๐ ชั่วโมง

การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ การอ่านจับใจความระบุความแตกต่างของคำที่มีความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย การเขียนกรอบแนวความคิดผังความคิด บันทึกการอ่าน การย่อความ และรายงาน มีมารยาทในการอ่านและการใช้ภาษา การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย การเขียนข้อความตามสถานะและโอกาสต่าง ๆ คำอวยพร คำขวัญ คำคม โฆษณา คติพจน์ สุนทรพจน์ การเขียนชีวประวัติหรืออัตชีวประวัติ เขียนย่อความ และการเขียนจดหมายกิจธุระ การพูดแสดงความคิดเห็น ประเมินเรื่องและพูดวิเคราะห์วิจารณ์จากเรื่องที่ฟังและดู การพูดรายงานการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น การจำแนกและใช้คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ การวิเคราะห์โครงสร้างประโยคซับซ้อน การวิเคราะห์ระดับภาษา การสรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมท้องถิ่นเกี่ยวกับศาสนา ประเพณี พิธีกรรม สุภาษิตคำสอน เหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ การวิเคราะห์วิถีไทยและคุณค่าจากวรรณคดีและวรรณกรรม สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ท่องบทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามที่กำหนดให้และตามความสนใจ

โดยใช้กระบวนการอ่าน การเขียน การการฟัง การดู และการพูด การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถมีทักษะและคุณลักษณะตามมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทยและสามารถนำความรู้ไปในชีวิตประจำวัน

เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจและทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง แสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สามารถนำเสนอสื่อสารสิ่งที่เรียนรู้เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันอย่างเห็นคุณค่าตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง นอกจากนี้ยังช่วยปลูกฝังให้รู้จักอนุรักษ์สืบสานภูมิปัญญาทางด้านภาษา ประเพณี และวัฒนธรรม อันเป็นสมบัติล้ำค่าของชาติต่อไป

ตัวชี้วัด

- ท ๑.๑ ม.๓/๑ อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ถูกต้องและเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน
- ท ๑.๑ ม.๓/๒ ระบุความแตกต่างของคำที่มีความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย
- ท ๑.๑ ม.๓/๓ ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน
- ท ๑.๑ ม.๓/๔ อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึก ย่อความและรายงาน
- ท ๒.๑ ม.๓/๑ คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด
- ท ๒.๑ ม.๓/๒ เขียนข้อความโดยใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องตามระดับภาษา
- ท ๒.๑ ม.๓/๓ เขียนชีวประวัติหรืออัตชีวประวัติโดยเล่าเหตุการณ์ ข้อคิดเห็น และทัศนคติในเรื่องต่าง ๆ
- ท ๒.๑ ม.๓/๔ เขียนย่อความ
- ท ๓.๑ ม.๓/๑ แสดงความคิดเห็นและประเมินเรื่องจากการฟังและการดู
- ท ๓.๑ ม.๓/๒ วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่ฟังและดู เพื่อนำข้อคิดมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต

- ท ๓.๑ ม.๓/๓ พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา
- ท ๓.๑ ม.๓/๔ พุดในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์
- ท ๔.๑ ม.๓/๑ จำแนกและใช้คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย
- ท ๔.๑ ม.๓/๒ วิเคราะห์โครงสร้างประโยคซับซ้อน
- ท ๔.๑ ม.๓/๓ วิเคราะห์ระดับภาษา
- ท ๕.๑ ม.๓/๑ สรุปเนื้อหาวรรณคดี วรรณกรรมและวรรณกรรมท้องถิ่นในระดับที่ยากยิ่งขึ้น
- ท ๕.๑ ม.๓/๒ วิเคราะห์วิถีไทยและคุณค่าจากวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน
- ท ๕.๑ ม.๓/๓ สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง
- ท ๕.๑ ม.๓/๔ ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตาม
ความสนใจและนำไปใช้อ้างอิง

รวมทั้งหมด ๑๙ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

ท ๒๓๑๐๖ ภาษาไทย ๖ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ (ภาคเรียนที่ ๒) จำนวน ๑.๕ หน่วยกิต เวลา ๖๐ ชั่วโมง

ศึกษาหลักการวิเคราะห์ วิเคราะห์ ความสมเหตุสมผลของเรื่องที่อ่าน แสดงความคิดเห็น ตีความ ประเมินคุณค่าแนวคิดที่ได้จากการอ่านงานเขียน เพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต เขียนวิจารณ์แสดงความรู้ความคิดเห็น เขียนรายงาน โครงงาน กรอแบบสัณฐาน ผูกพันใน โอกาสต่าง ๆ พุดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผลและน่าเชื่อถือ ใช้คำทับศัพท์ ศัพท์บัญญัติ ศัพท์ทาง วิชาการและวิชาชีพ แต่งโคลงสี่สุภาพ สรุปความรู้ ข้อคิดจากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรม เพื่อนำไปใช้ประยุกต์ในชีวิตประจำวัน ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานและบทร้อยกรองตามความ สนใจและนำไปใช้อ้างอิง

โดยใช้กระบวนการทางภาษา กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ จัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความคิด เรียนรู้แบบโครงงาน ให้อารมณ์การแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ วางแผน คิดวิเคราะห์ ประเมินผล ผูก การเป็นผู้นำและผู้ตามมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี สามารถสร้างองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์ใน ชีวิตประจำวัน

มีคุณธรรม จริยธรรม และมีมารยาทในการใช้ภาษา เป็นผู้มีความรู้คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มี มารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูด เห็นคุณค่าภาษาไทยซึ่งเป็นเอกลักษณ์ ของชาติ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการ ทำงาน รักความเป็นไทยและมีจิตสาธารณะ น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการ ดำเนินชีวิต เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ภาควิชาภาษาไทย และรักษาไว้เป็น สมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด

- ท ๑.๑ ม.๓/๒ ระบุความแตกต่างของคำที่มีความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย
- ท ๑.๑ ม.๓/๕ วิเคราะห์ วิเคราะห์ และประเมินเรื่องที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบ เพื่อให้ผู้อ่าน เข้าใจได้ดีขึ้น
- ท ๑.๑ ม.๓/๗ วิเคราะห์ความสมเหตุสมผล การลำดับความ และความเป็นไปได้ของเรื่อง
- ท ๑.๑ ม.๓/๘ วิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
- ท ๑.๑ ม.๓/๙ ตีความและประเมินคุณค่า และแนวคิดที่ได้จากงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อ นำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต
- ท ๑.๑ ม.๓/๑๐ มีมารยาทในการอ่าน
- ท ๒.๑ ม.๓/๑ คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด
- ท ๒.๑ ม.๓/๒ เขียนข้อความโดยใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องตามระดับภาษา
- ท ๒.๑ ม.๓/๗ เขียนวิเคราะห์ วิเคราะห์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งในเรื่องต่าง ๆ
- ท ๒.๑ ม.๓/๘ กรอแบบสัณฐานพร้อมเขียนบรรยายเกี่ยวกับความรู้และทักษะของตนเองที่ เหมาะสมกับงาน

- ท ๓.๑ ม.๓/๓ พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา
- ท ๓.๑ ม.๓/๔ พุดในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์
- ท ๓.๑ ม.๓/๕ พุดโน้มน้าวโดยนำเสนอหลักฐานตามลำดับเนื้อหาอย่างมีเหตุผลและน่าเชื่อถือ
- ท ๓.๑ ม.๓/๖ มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด
- ท ๔.๑ ม.๓/๑ จำแนกและใช้คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย
- ท ๔.๑ ม.๓/๓ วิเคราะห์ระดับภาษา
- ท ๔.๑ ม.๓/๔ ใช้คำทับศัพท์และศัพท์บัญญัติ
- ท ๔.๑ ม.๓/๕ อธิบายความหมายคำศัพท์ทางวิชาการและวิชาชีพ
- ท ๔.๑ ม.๓/๖ แต่งบทร้อยกรอง
- ท ๕.๑ ม.๓/๒ วิเคราะห์วิถีไทยและคุณค่าจากวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน
- ท ๕.๑ ม.๓/๓ สรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง
- ท ๕.๑ ม.๓/๔ ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจและนำไปใช้อ้างอิง

รวมทั้งหมด ๒๒ ตัวชี้วัด

การจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชน

ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณสมบัติตามเป้าหมายหลักสูตร ผู้สอนพยายามคัดสรรกระบวนการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้โดยช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านสาระที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้ รวมทั้งปลูกฝังเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พัฒนาทักษะต่างๆ อันเป็นสมรรถนะสำคัญให้ผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมาย

๑. หลักการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยยึดหลักว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด เชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ยึดประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง เน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้ และคุณธรรม

๒. กระบวนการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนจะต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เป็นเครื่องมือที่จะนำพาตนเองไปสู่เป้าหมายของหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน อาทิ กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ กระบวนการสร้างความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการทางสังคม กระบวนการเผชิญสถานการณ์และแก้ปัญหา กระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง กระบวนการปฏิบัติ ลงมือทำจริงกระบวนการจัดการ กระบวนการวิจัย กระบวนการเรียนรู้การเรียนรู้ของตนเอง กระบวนการพัฒนาลักษณะนิสัย

กระบวนการเหล่านี้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝน พัฒนา เพราะจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร ดังนั้น ผู้สอนจึงจำเป็นต้องศึกษาทำความเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อให้สามารถเลือกใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓. การออกแบบการจัดการเรียนรู้

ผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาให้เข้าใจถึงมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสาระการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน แล้วจึงพิจารณาออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยเลือกใช้วิธีสอนและเทคนิคการสอน สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพและบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด

๔. บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน

การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามเป้าหมายของหลักสูตร ทั้งผู้สอนและผู้เรียนควรมีบทบาท ดังนี้

๔.๑ บทบาทของผู้สอน

- ๑) ศึกษาวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล แล้วนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ท้าทายความสามารถของผู้เรียน
- ๒) กำหนดเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ด้านความรู้และทักษะกระบวนการ ที่เป็นความคิดรวบยอด หลักการ และความสัมพันธ์ รวมทั้งคุณลักษณะอันพึงประสงค์
- ๓) ออกแบบการเรียนรู้และจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง เพื่อนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมาย
- ๔) จัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้
- ๕) จัดเตรียมและเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรม นำภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน
- ๖) ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสมกับธรรมชาติของวิชาและระดับพัฒนาการของผู้เรียน
- ๗) วิเคราะห์ผลการประเมินมาใช้ในการซ่อมเสริมและพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของตนเอง

๔.๒ บทบาทของผู้เรียน

- ๑) กำหนดเป้าหมาย วางแผน และรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง
- ๒) เสาะแสวงหาความรู้ เข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อความรู้ ตั้งคำถาม คิดหาคำตอบหรือหาแนวทางแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่าง ๆ
- ๓) ลงมือปฏิบัติจริง สรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ
- ๔) มีปฏิสัมพันธ์ ทำงาน ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มและครู
- ๕) ประเมินและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญยังส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติ และสรุปความรู้ ประเมินผลตนเอง ปรับปรุงตนเองให้พัฒนาก้าวหน้า บทบาทของครูจะมีบทบาทวางตนให้ศิษย์ไว้วางใจ น่าเคารพและผู้ทรงความรู้ เป็นที่ปรึกษาแก่ศิษย์ รับฟังความคิดของศิษย์ รับรู้ความรู้สึกของศิษย์วางตนเป็นแบบอย่างที่ดีเป็นตัวอย่างในการประพฤติปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ควรคำนึงถึงความสำคัญในเรื่องต่อไปนี้

๑) การเรียนรู้อย่างมีความสุข เป็นการจัดการเรียนการสอนในบรรยากาศที่เป็นอิสระแต่มีระเบียบวินัยในตนเอง ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง มีสื่อการเรียนรู้เหมาะสมกับความสามารถและน่าสนใจ การประเมินผลมุ่งเน้นศักยภาพของผู้เรียนเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

๒) การเรียนรู้แบบองค์รวม เป็นการเรียนรู้จากการบูรณาการสาระการเรียนรู้และกระบวนการเรียนรู้เข้าด้วยกัน สาระการเรียนรู้จะเรียนจากเรื่องใกล้ตัว ที่อยู่อาศัย ท้องถิ่นของตน สังคม ประเทศชาติ สิ่งแวดล้อม เรื่องของสังคมโลก นำไปใช้ในการดำรงชีวิตและการแก้ปัญหาของสังคม

๓) การเรียนรู้จากการคิดและการปฏิบัติจริง เป็นการเรียนรู้โดยการประมวลข้อมูล ความรู้จากประสบการณ์ต่าง ๆ มาวิเคราะห์ให้เป็นความรู้ใหม่ วิธีการใหม่แสวงหาข้อมูลจากการอ่าน การสัมภาษณ์ การดูสื่อทางอิเล็กทรอนิกส์ การฟังแล้วจดบันทึกข้อมูลนำมาวิเคราะห์ คิดอย่างรอบคอบและนำความรู้ไปปฏิบัติจริง

๔) การเรียนรู้ร่วมกับบุคคลอื่น เป็นการเรียนรู้ที่มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นด้วยการแลกเปลี่ยนข้อมูล ความรู้ ความคิดและประสบการณ์ซึ่งกันและกันร่วมกันคิดวิเคราะห์ ตีความ แปลความ สังเคราะห์ข้อมูลและประสบการณ์ สรุปเป็นข้อความรู้ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เป็นการปลูกฝังคุณธรรมการอยู่ร่วมกัน

๕) การเรียนรู้โดยมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนและมีส่วนร่วมในผลงาน เป็นการให้ผู้เรียนร่วมกันวางแผนการเรียนรู้ และปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน เช่น การจัดนิทรรศการ การจัดอภิปรายความรู้ การแสดงบทบาทสมมติและการแสดงละคร ฯลฯ ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ทักษะกระบวนการทำงานแบบมีส่วนร่วม

ส่วนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้สอนจะต้องศึกษาวิเคราะห์สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตัวชี้วัดและจัดทำคำอธิบายรายวิชา เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ก่อนจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ผู้สอนจะต้องดำเนินการดังนี้

๑) เลือกรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนต้องเลือกรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย และเหมาะสมกับผู้เรียนตามความสนใจของผู้เรียน

๒) คิดค้นเทคนิคกลวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนสามารถคิดค้นรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบอื่นๆ และนำมาใช้ให้เหมาะสมกับปัจจัยต่างๆ

๓) จัดกระบวนการเรียนรู้ การจัดกระบวนการเรียนรู้มีหลายรูปแบบ ผู้สอนสามารถเลือกนำมาใช้หรือปรับใช้โดยคำนึงถึงสภาพและลักษณะของผู้เรียน เน้นผู้เรียนฝึกปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้อย่างมีความสุข

การจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน

การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นการจัดประสบการณ์ตรงให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติเหมือนกับการทำงานในชีวิตจริง ให้รู้วิธีการแก้ปัญหาด้วยตนเองอย่างเป็นระบบ รู้จักวิธีการวางแผนคิดวิเคราะห์ ประเมินผลการปฏิบัติงานได้ด้วยตนเอง และฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตาม

การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์

กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ เป็นวิธีการที่จะช่วยให้การดำเนินงานเป็นกลุ่มเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ คือได้ผลงาน ความรู้สึกและความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ร่วมงานเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้าร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างทั่วถึง

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความคิด

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความคิด มีวิธีการหลากหลายวิธีการหนึ่ง คือ การใช้คำถาม การตั้งคำถาม โดยใช้หมวดความคิด ๖ ใบ เป็นการใช้คำถามอย่างสร้างสรรค์มีแนวทางในการจัดกิจกรรม ดังนี้

๑) การพัฒนาความคิดโดยการใช้คำถามการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้คิดโดยการใช้คำถามซึ่งจะต้องฝึกฝนจนชำนาญ และมีทักษะในการใช้คำถามขั้นต่ำ จนถึงขั้นสูง

๒) การพัฒนาความคิดด้วยวิธีการตั้งคำถามโดยใช้หมวดความคิดดร.เอ็ดเวิร์ด เดอ โบโน ได้พัฒนาการศึกษาของคนให้มีความคิดระดับสูง โดยวิธีการใช้สีหมวดเป็นสื่อ ให้สอดคล้องกับทิศทางของการคิดโดยกำหนดได้ว่า

หมวดสีขาว แสดงถึงความเป็นกลาง หมายถึง ตัวเลขและข้อเท็จจริงต่างๆ

หมวดสีแดง แสดงถึงความโกรธ อารมณ์ หมายถึง การมองทางด้านอารมณ์ และความรู้สึก หมวดสีแดงเป็นการแสดงความรู้สึกของผู้คิด แสดงอารมณ์ สัญชาตญาณ ลางสังหรณ์ ประทับใจ และหมายรวมถึงความโกรธ ความสนุก ความอบอุ่น และความพอใจ

หมวดสีดำ แสดงถึงความมืดครึ้ม หมายถึง เหตุผลด้านลบ เหตุผลในการปฏิเสธ หมวดสีดำเป็นการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณซึ่งจะช่วยป้องกันไม่ให้เราคิดหรือตัดสินใจที่เสี่ยง หมวดสีดำทำให้เราหาข้อบกพร่องหรือจุดอ่อนได้ และสามารถมองปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้ล่วงหน้า

หมวดสีเหลือง แสดงถึงความสว่างไสวและด้านบวก หมายถึง เหตุผลทางบวก ความมั่นใจ เหตุผลในการยอมรับ หมวดสีเหลืองทำให้เรามองด้านบวก โดยไม่ต้องมีเหตุจูงใจต่างๆ เราใช้หมวดสีเหลืองเป็นส่วนหนึ่ง ของการประเมินแล้วจึงใช้หมวดสีดำ

หมวดสีเขียว แสดงถึงการเจริญเติบโต ความสมบูรณ์ หมายถึง ความคิดสร้างสรรค์และความคิดใหม่ๆ หมวดสีเขียว คือการหลบหลีก ความคิดเก่า มุมมองเก่าสู่ความคิดใหม่ มุมมองใหม่เป็นการเปลี่ยนแปลง เช่น การสร้างสรรค์ทุกชนิด ทุกประเภท ทุกวิธีการอย่างจริงจัง

หมวดสีฟ้า แสดงถึงความเยือกเย็น หมายถึง การควบคุมและจัดระเบียบ กระบวนการ และขั้นตอนการใช้หมวดสีอื่นๆ ทำหน้าที่เหมือนผู้คุมวงดนตรีสามารถควบคุมการเรียนของตนเองติดตามความผิดพลาดและความเชื่อผิดๆ ของตนเองเพื่อแก้ไขให้ถูกต้อง หมวดสีฟ้า คือ โครงการกระบวนการคิด

การสอนด้วยแผนภาพโครงเรื่อง

แผนภาพโครงเรื่องมีชื่อเรียกหลายชื่อ เช่น แผนภาพความหมาย แผนภาพความคิด เป็นต้น เป็นการแสดงความรู้โดยใช้แผนภาพ เป็นนวัตกรรมการนำความรู้หรือข้อเท็จจริงมาจัดเป็นระบบสร้างเป็นแผนภาพหรือจัดความคิดรวบยอดหรือนำหัวข้อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง มาแยกเป็นหัวข้อย่อยและนำมาจัดลำดับเป็นแผนภาพ การใช้แผนภาพโครงเรื่องในการสอนนั้น ผู้สอนจะให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างแผนภาพโครงเรื่อง ผู้เรียนจะอ่านอภิปราย ฟังเรื่องราว รวบรวมความคิด บันทึกเรื่องจากการฟัง การดูสื่อโสตทัศนภาพ แล้วนำข้อมูลข้อเท็จจริง ความรู้ เรื่องราวต่างๆ มาจัดทำเป็นแผนภาพโครงเรื่อง แผนภาพโครงเรื่อง จะนำมาใช้ในการสอนภาษาไทยได้ดังนี้

๑) **ใช้ในการเตรียมการอ่าน** การอ่านและการฟังจะเกิดความเข้าใจได้ต่อเมื่อผู้อ่านและผู้ฟังต้องมีความรู้พื้นฐานในเรื่องที่จะอ่านและฟังก่อนเสมอ โดยให้ผู้เรียนช่วยกันระดมสมองเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านก่อนว่าผู้เรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านอย่างไรบ้าง

๒) **ใช้ในระหว่างอ่าน** ในขณะที่ผู้เรียนอ่านเรื่อง ผู้เรียนจะทำแผนภาพโครงเรื่อง โดยเขียนเหตุการณ์ของเรื่องทีอ่านตามลำดับ ตั้งแต่เหตุการณ์เริ่มต้นจนเหตุการณ์สุดท้าย จะทำให้ช่วยความเข้าใจการอ่านได้ดีขึ้น

๓) **ใช้หลังการอ่าน** แผนภาพโครงเรื่องอาจใช้หลังการอ่าน เมื่อผู้เรียนอ่านจบแล้วผู้เรียนจะสร้างแผนภาพโครงเรื่อง จะช่วยเป็นการสรุปเรื่องราวเป็นแผนภาพทำให้จำเรื่องราวได้แม่นยำ

๔) **ใช้แผนภาพโครงเรื่องในการเล่าเรื่องและการรายงาน** ในการเล่าเรื่องและการรายงาน ผู้เรียนจะใช้แผนภาพโครงเรื่องที่สร้างขึ้น นำมาเล่าเรื่องหรือการรายงานเรื่องราวให้ชั้นเรียนทราบ

๕) **ใช้แผนภาพโครงเรื่องในการเขียนย่อเรื่องหรือย่อความ** ผู้เรียนอ่านเรื่องแล้วจัดทำแผนภาพโครงเรื่องแล้วนำแผนภาพโครงเรื่อง มาเขียนสรุปจะช่วยให้ผู้เรียนจับประเด็นที่จะเป็นย่อเรื่องได้ครบถ้วนและสมบูรณ์

๖) **ใช้แผนภาพโครงเรื่องช่วยในการเขียน** การเตรียมการเขียน โดยขั้นแรกกำหนดหัวข้อเรื่องที่จะเขียน แล้วให้ผู้เรียนระดมสมองจดบันทึกลงบนกระดานดำ แล้วนำความคิดเชื่อมโยงเป็นหัวข้อเรื่องย่อย จัดทำแผนภาพโครงเรื่อง เพื่อนำไปสู่การเขียนยกยกร่างต่อไป

สื่อการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้เป็นเครื่องมือส่งเสริมสนับสนุนการจัดการกระบวนการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเข้าถึงความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะตามมาตรฐานของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการเรียนรู้มีหลากหลายประเภท ทั้งสื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี และเครือข่าย การเรียนรู้ต่างๆ ที่มีในท้องถิ่น การเลือกใช้สื่อควรเลือกให้มีความเหมาะสมกับระดับพัฒนาการ และลีลาการเรียนรู้ที่หลากหลายของผู้เรียน

การจัดหาสื่อการเรียนรู้ ผู้เรียนและผู้สอนสามารถจัดทำและพัฒนาขึ้นเอง หรือปรับปรุงเลือกใช้อย่างมีคุณภาพจากสื่อต่างๆ ที่มีอยู่รอบตัวเพื่อนำมาประกอบในการจัดการเรียนรู้ที่สามารถส่งเสริมและสื่อสารให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยสถานศึกษาควรจัดให้มีอย่างพอเพียง เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง สถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้มีหน้าที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรดำเนินการดังนี้

๑. จัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ ศูนย์สื่อการเรียนรู้ ระบบสารสนเทศการเรียนรู้ และเครือข่ายการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพทั้งในสถานศึกษาและในชุมชน เพื่อการศึกษาค้นคว้าและการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ ระหว่างสถานศึกษา ท้องถิ่น ชุมชน สังคมโลก

๒. จัดทำและจัดหาสื่อการเรียนรู้สำหรับการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียน เสริมความรู้ให้ผู้สอน รวมทั้งจัดหาสิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้เป็นสื่อการเรียนรู้

๓. เลือกและใช้สื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ มีความเหมาะสม มีความหลากหลาย สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ ธรรมชาติของสาระการเรียนรู้ และความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน

๔. ประเมินคุณภาพของสื่อการเรียนรู้ที่เลือกใช้อย่างเป็นระบบ

๕. ศึกษาค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน

๖. จัดให้มีการกำกับ ติดตาม ประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพเกี่ยวกับสื่อและการใช้สื่อการเรียนรู้เป็นระยะๆ และสม่ำเสมอ

ในการจัดทำ การเลือกใช้ และการประเมินคุณภาพสื่อการเรียนรู้ที่ใช้ในสถานศึกษา ควรคำนึงถึงหลักการสำคัญของสื่อการเรียนรู้ เช่น ความสอดคล้องกับหลักสูตร วัตถุประสงค์การเรียนรู้ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียน เนื้อหามีความถูกต้องและทันสมัย ไม่กระทบความมั่นคงของชาติ ไม่ขัดต่อศีลธรรม มีการใช้ภาษาที่ถูกต้อง รูปแบบการนำเสนอที่เข้าใจง่าย และน่าสนใจ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอยู่บนหลักการพื้นฐานสองประการคือ การประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามตัวชี้วัดเพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในทุกระดับไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิด การพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น ๔ ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับชาติ มีรายละเอียด ดังนี้

๑. การประเมินระดับชั้นเรียน เป็นการวัดและประเมินผลที่อยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนดำเนินการเป็นปกติและสม่ำเสมอ ในการจัดการเรียนการสอน ใช้เทคนิคการประเมินอย่างหลากหลาย เช่น การซักถาม การสังเกต การตรวจการบ้าน การประเมินโครงงาน การประเมินชิ้นงาน/ภาระงาน แฟ้มสะสมงาน การใช้แบบทดสอบ ฯลฯ โดยผู้สอนเป็นผู้ประเมินเองหรือเปิดโอกาส ให้ผู้เรียนประเมินตนเอง เพื่อนประเมินเพื่อน ผู้ปกครองร่วมประเมิน ในกรณีที่ไม่มีตัวชี้วัดให้มีการสอนซ่อมเสริม

การประเมินระดับชั้นเรียนเป็นการตรวจสอบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด มีสิ่งที่จะต้องได้รับการพัฒนาปรับปรุงและส่งเสริมในด้านใด นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลให้ผู้สอนใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนของตนด้วย ทั้งนี้โดยสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

๒. การประเมินระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินที่สถานศึกษาดำเนินการเพื่อตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนเป็นรายปี/รายภาค ผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน นอกจากนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษา ของสถานศึกษา ว่าส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนตามเป้าหมายหรือไม่ ผู้เรียนมีจุดพัฒนาในด้านใด รวมทั้งสามารถนำผลการเรียนของผู้เรียนในสถานศึกษาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับชาติ ผลการประเมินระดับสถานศึกษาจะเป็นข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการปรับปรุงนโยบาย หลักสูตร โครงการ หรือวิธีการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ตามแนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาและการรายงานผลการจัดการศึกษาต่อ คณะกรรมการสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและชุมชน

๓. การประเมินระดับเขตพื้นที่การศึกษา เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับเขตพื้นที่การศึกษาตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา ตามภาระความรับผิดชอบสามารถดำเนินการโดยประเมินคุณภาพผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนด้วยข้อสอบมาตรฐานที่จัดทำและดำเนินการโดยเขตพื้นที่การศึกษา หรือด้วยความร่วมมือกับหน่วยงานต้นสังกัด ในการดำเนินการจัดสอบ นอกจากนี้ยังได้จากการตรวจสอบทบทวนข้อมูลจากการประเมินระดับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

๔. การประเมินระดับชาติ เป็นการประเมินคุณภาพผู้เรียนในระดับชาติตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ เข้ารับการประเมินผลจากการประเมินใช้เป็นข้อมูลในการเทียบเคียงคุณภาพการศึกษาในระดับต่างๆ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ตลอดจนเป็นข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจในระดับนโยบายของประเทศข้อมูลการประเมินในระดับต่าง ๆ ข้างต้น เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการตรวจสอบทบทวนพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ถือเป็นภาระความรับผิดชอบของสถานศึกษาที่จะต้องจัดระบบดูแลช่วยเหลือ ปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพบนพื้นฐาน ความแตกต่างระหว่างบุคคลที่จำแนกตามสภาพปัญหาและความต้องการ ได้แก่ กลุ่มผู้เรียนทั่วไป กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ กลุ่มผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาด้านวินัยและพฤติกรรม กลุ่มผู้เรียนที่ปฏิเสธโรงเรียน กลุ่มผู้เรียนที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม กลุ่มพิการทางร่างกายและสติปัญญา เป็นต้น ข้อมูลจากการประเมินจึงเป็นหัวใจของสถานศึกษาในการดำเนินการช่วยเหลือผู้เรียนได้ทันทั่วถึง ปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและประสบความสำเร็จในการเรียน

สถานศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบจัดการศึกษา จะต้องจัดทำระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผลการเรียนของสถานศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็นข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกัน

เกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียน

ระดับมัธยมศึกษา

๑. การตัดสินผลการเรียน

๑. ตัดสินผลการเรียนเป็นรายวิชา ผู้เรียน ต้องมีเวลาเรียนตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมดในรายวิชานั้น ๆ

๒. ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินทุกตัวชี้วัดและผ่านตัวชี้วัดทุกตัว

๓. ผู้เรียนต้องได้รับการตัดสินผลการเรียนทุกรายวิชา

๔. ผู้เรียนต้องได้รับการประเมิน และมีผลการประเมินผ่านในระดับ “ดีเยี่ยม” “ดี” หรือ ผ่านในการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และได้ “ผ่าน” ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

๒. การให้ระดับผลการเรียน

การให้ระดับผลการเรียน ให้ผู้สอนนำคะแนนระหว่างเรียน รวมกับคะแนนสอบปลายปีตัดสินผลการเรียน โดยให้ใช้ตัวเลขแสดงระดับผลการเรียนในแต่ละรายวิชา ดังต่อไปนี้

คะแนนรวม	ระดับผลการเรียน	ความหมาย
๘๐ - ๑๐๐	๔	ดีเยี่ยม
๗๕ - ๗๙	๓.๕	ดีมาก
๗๐ - ๗๔	๓	ดี
๖๕ - ๖๙	๒.๕	ค่อนข้างดี
๖๐ - ๖๔	๒	ปานกลาง
๕๕ - ๕๙	๑.๕	พอใช้
๕๐ - ๕๔	๑	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ
๐ - ๔๙	๐	ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ

“มส” หมายถึง ผู้เรียนไม่มีสิทธิเข้ารับการวัดผลปลายภาคเรียน เนื่องจากผู้เรียนมีเวลาเรียนไม่ถึงร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนในแต่ละรายวิชา และไม่ได้รับการผ่อนผันให้เข้ารับการวัดผล

ปลายภาคเรียน

“ร” หมายถึง รอการตัดสินและยังตัดสินผลการเรียนไม่ได้ เนื่องจากผู้เรียนไม่มีข้อมูลผลการเรียนรายวิชานั้นครบถ้วน ได้แก่ ไม่ได้วัดผลระหว่างภาคเรียน/ปลายภาคเรียน ไม่ได้ส่งงานที่มอบหมาย

ให้ทำ ซึ่งงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการตัดสินผลการเรียน หรือมีเหตุสุดวิสัยที่ทำให้ประเมินผลการเรียนไม่ได้

๓. การประเมินการอ่านคิดวิเคราะห์ และเขียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

๑. ในการสรุปผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน เพื่อการเลื่อนชั้น และจบการศึกษา กำหนดเกณฑ์การตัดสินเป็น ๔ ระดับ และความหมายของแต่ละระดับ ดังนี้

ดีเยี่ยม หมายถึง มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนที่มีคุณภาพดีเลิศอยู่เสมอ

ดี หมายถึง มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ

ผ่าน หมายถึง มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับแต่ยังมีข้อบกพร่องบางประการ

ไม่ผ่าน หมายถึง ไม่มีผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการอ่าน คิดวิเคราะห์เขียน หรือถ้ามีผลงาน ผลงานนั้นยังมีข้อบกพร่องที่ต้องได้รับการ

ปรับปรุงแก้ไขหลายประการ

ในกรณีที่ผู้เรียนมีผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน อยู่ในระดับไม่ผ่าน ครูผู้สอนต้องเร่งดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนมีความก้าวหน้าในตัวชี้วัดที่มีจุดบกพร่อง และสร้างผลงานที่สะท้อนความสามารถในตัวชี้วัดที่ต้องปรับปรุงแก้ไข ด้วยวิธีการที่หลากหลายแล้วนำผลงานไปเทียบกับแนวการให้คะแนนและเกณฑ์การตัดสินที่กำหนดตั้งแต่ดีเยี่ยม ดี และผ่าน

๒. ในการสรุปผลการประเมินรวมทุกคุณลักษณะ เพื่อการเลื่อนชั้น และจบการศึกษา กำหนดเกณฑ์การตัดสินเป็น ๔ ระดับ ให้พิจารณา ดังนี้

ดีเยี่ยม หมายถึง ผู้เรียนปฏิบัติตามคุณลักษณะจนเป็นนิสัย และนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันเพื่อประโยชน์สุขตนเองและสังคมพิจารณา จากผลการประเมินระดับดีเยี่ยมจำนวน ๕-๘ คุณลักษณะ และไม่มีคุณลักษณะใดได้ผลการประเมินต่ำกว่าระดับดี

ดี หมายถึง ผู้เรียนปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ เพื่อให้เป็นการยอมรับของ สังคมพิจารณาจาก

๑ ได้ผลการประเมินระดับดีเยี่ยมจำนวน ๑ - ๔ คุณลักษณะ

และไม่มีคุณลักษณะใดได้ผลการประเมินต่ำกว่าระดับดี หรือ

๒ ได้ผลการประเมินระดับดีเยี่ยมจำนวน ๘ คุณลักษณะ

๓ ได้ผลการประเมินระดับดี จำนวน ๕ - ๗ คุณลักษณะ และไม่มีคุณลักษณะใดได้ผลการประเมินต่ำกว่าระดับ ผ่าน

ผ่าน หมายถึง ผู้เรียนรับรู้และปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนด พิจารณาจาก

- ๑ ได้ผลการประเมินระดับผ่านทั้ง ๘ คุณลักษณะ
 ๒ ได้ผลการประเมินระดับดี จำนวน ๑ - ๔ คุณลักษณะ
 และคุณลักษณะที่เหลือได้รับผลการประเมินระดับผ่าน
 ไม่ผ่าน หมายถึง ผู้เรียนรับรู้และปฏิบัติไม่ครบตามกฎเกณฑ์และเงื่อนไขที่
 กำหนด พิจารณาจากผลการประเมินระดับไม่ผ่านตั้งแต่
 ๑ คุณลักษณะ

ผลการประเมินในปีสุดท้ายได้ระดับใดให้ถือว่าผู้เรียนได้คุณลักษณะอันพึงประสงค์ระดับนั้น
 ถ้าหากผลการประเมินในปีก่อนๆ ได้ระดับดี หรือ ดีเยี่ยม แต่ปีสุดท้ายของระดับการศึกษาได้ระดับ
 ผ่าน หรือไม่ผ่าน ให้คณะกรรมการประเมินคุณลักษณะใช้ดุลยพินิจอย่างรอบคอบและเป็นไปตาม
 สภาพจริง โดยนำข้อมูลจากประวัติที่ผ่านมาประกอบการพิจารณาว่าจะให้ระดับใด

๔. เกณฑ์การตัดสินผลการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จะต้องพิจารณาทั้งเวลาการเข้าร่วมกิจกรรมการ
 ปฏิบัติกิจกรรม และผลงานของผู้เรียนและให้ผลการประเมินเป็นผ่านและไม่ผ่าน

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มี ๓ ลักษณะ คือ

๑ กิจกรรมแนะแนว

๒ กิจกรรมนักเรียน ซึ่งประกอบด้วย

๑ กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี

๒ กิจกรรมชุมนุมหรือชมรม

๓ กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

ให้ใช้ตัวอักษรแสดงผลการประเมิน ดังนี้

ผ่าน หมายถึง ผู้เรียนต้องมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
 ของเวลา

ทั้งหมดและปฏิบัติงาน มีผลงาน/ชิ้นงานตามที่แต่ละ
 กิจกรรมกำหนด

ไม่ผ่าน หมายถึง ผู้เรียนมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมน้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของ
 เวลาทั้งหมด ไม่ผ่านการปฏิบัติงาน หรือมีผลงาน ชิ้นงาน
 ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่แต่ละกิจกรรมกำหนด

ในกรณีผู้เรียนได้รับผลการประเมินไม่ผ่าน ให้เป็นหน้าที่ของครูหรือผู้รับผิดชอบกิจกรรมนั้นๆ
 ในการซ่อมเสริม โดยให้ผู้เรียนดำเนินกิจกรรมจนครบตามเวลาที่ขาดหรือปฏิบัติกิจกรรมให้บรรลุตาม
 วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนั้นแล้วจึงประเมินให้ผ่านกิจกรรม ยกเว้นมีเหตุสุดวิสัยให้รายงานผู้บริหาร
 สถานศึกษาทราบ เพื่อดำเนินการช่วยเหลือผู้เรียนอย่างเหมาะสมต่อไป

๕. การเปลี่ยนผลการเรียน

๑. การเปลี่ยนผลการเรียน “๐”

จัดให้มีการสอนซ่อมเสริมในมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดที่ผู้เรียนสอบไม่ผ่านก่อน
 แล้วจึงสอบแก้ตัวได้ไม่เกิน ๒ ครั้ง ถ้าผู้เรียนไม่ดำเนินสอบแก้ตัวตามระยะเวลาที่กำหนด ให้อยู่ในดุลย

พินิจของสถานศึกษาที่จะพิจารณาขยายเวลาออกไปอีก ๑ ภาคเรียน สำหรับภาคเรียนที่ ๒ ต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในปีการศึกษานั้นการสอบแก้ตัวให้ได้ระดับผลการเรียนไม่เกิน “๑” ถ้าสอบแก้ตัว ๒ ครั้งแล้ว ยังได้ระดับผลการเรียน “๐” อีก ให้สถานศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการเกี่ยวกับการเปลี่ยนผลการเรียนของผู้เรียน โดยปฏิบัติดังนี้

๑. ถ้าเป็นรายวิชาพื้นฐาน ให้เรียนซ้ำรายวิชานั้น

๒. ถ้าเป็นรายวิชาเพิ่มเติม ให้เรียนซ้ำหรือเปลี่ยนรายวิชาเรียนใหม่ ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาในกรณีที่เปลี่ยนรายวิชาเรียนใหม่ให้หมายเหตุในระเบียนแสดงผลการเรียนว่าเรียนแทนรายวิชาใด

๒. การเปลี่ยนผลการเรียน “ร”

การเปลี่ยนผลการเรียน “ร” ให้ดำเนินการดังนี้

ให้ผู้เรียนดำเนินการแก้ไข “ร” ตามสาเหตุ เมื่อผู้เรียนแก้ไขปัญหาเสร็จแล้วให้ได้ระดับผลการเรียนตามปกติ (ตั้งแต่ ๐ - ๔) ถ้าผู้เรียนไม่ดำเนินการแก้ไข “ร” กรณีที่ส่งงานไม่ครบ แต่มีผลการประเมินระหว่างภาคเรียนและปลายภาค ให้ผู้สอนนำข้อมูลที่มีอยู่ตัดสินผลการเรียน ยกเว้นมีเหตุสุดวิสัย ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะขยายเวลาการแก้ “ร” ออกไปอีกไม่เกิน ๑ ภาคเรียน สำหรับภาคเรียนที่ ๒ ต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในปีการศึกษานั้น เมื่อพ้นกำหนดนี้แล้วให้เรียนซ้ำหากผลการเรียนเป็น “๐” ให้ดำเนินการแก้ไขตามหลักเกณฑ์

๓. การเปลี่ยนผลการเรียน “มส”

การเปลี่ยนผลการเรียน “มส” มี ๒ กรณี ดังนี้

๑. กรณีผู้เรียนได้ผลการเรียน “มส” เพราะมีเวลาเรียนไม่ถึงร้อยละ ๘๐ แต่ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด ให้สถานศึกษาจัดให้เรียนเพิ่มเติมโดยใช้ชั่วโมงสอนซ่อมเสริมหรือใช้เวลาวาง หรือใช้วันหยุด หรือมอบหมายงานให้ทำ จนมีเวลาเรียนครบตามที่กำหนดไว้สำหรับรายวิชานั้นแล้ว จึงให้วัดผลปลายภาคเป็น กรณีพิเศษ ผลการแก้ “มส” ให้ได้ระดับผลการเรียนไม่เกิน “๑” การแก้ “มส” กรณีนี้ให้กระทำให้เสร็จสิ้นภายในปีการศึกษานั้น ถ้าผู้เรียนไม่มาดำเนินการแก้ “มส” ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้นี้ให้เรียนซ้ำ ยกเว้นมีเหตุสุดวิสัย ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะขยายเวลาการแก้ “มส” ออกไปอีกไม่เกิน ๑ ภาคเรียน แต่เมื่อพ้นกำหนดนี้แล้วให้ปฏิบัติดังนี้

๑. ถ้าเป็นรายวิชาพื้นฐาน ให้เรียนซ้ำรายวิชานั้น

๒. ถ้าเป็นรายวิชาเพิ่มเติม ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษา ให้เรียนซ้ำหรือเปลี่ยนรายวิชาเรียนใหม่

๒. กรณีผู้เรียนได้ผลการเรียน “มส” และมีเวลาเรียนน้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด ให้ดำเนินการดังนี้

๑. ถ้าเป็นรายวิชาพื้นฐาน ให้เรียนซ้ำรายวิชานั้น

๒. ถ้าเป็นรายวิชาเพิ่มเติมให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษา ให้เรียนซ้ำหรือเปลี่ยน

รายวิชาเรียนใหม่ในกรณีที่เปลี่ยนรายวิชาเรียนใหม่ให้หมายเหตุในระเบียนแสดงผลการเรียนว่าเรียนแทนรายวิชาใด

การเรียนซ้ำรายวิชา หากผู้เรียนได้รับการสอนซ่อมเสริมและสอบแก้ตัว ๒ ครั้งแล้วไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ให้เรียนซ้ำรายวิชานั้น ทั้งนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาในการจัดให้เรียนซ้ำในช่วงใดช่วงหนึ่งที่สถานศึกษาเห็นว่าเหมาะสม เช่น พักกลางวัน วันหยุด ชั่วโมงว่าง หลังเลิกเรียน ภาคฤดูร้อน เป็นต้น

ในกรณีภาคเรียนที่ ๒ หากผู้เรียนยังมีผลการเรียน “อ” “ร” “มส” ให้ดำเนินการให้เสร็จสิ้นก่อนเปิดเรียนปีการศึกษาถัดไป สถานศึกษาอาจเปิดการเรียนการสอนในภาคฤดูร้อน

เพื่อแก้ไขผลการเรียนของผู้เรียนได้ ทั้งนี้ หากสถานศึกษาใดไม่สามารถดำเนินการเปิดสอนภาคฤดูร้อนได้ให้ต้นสังกัดเป็นผู้พิจารณาประสานงานให้มีการดำเนินการเรียนการสอนในภาคฤดูร้อนเพื่อแก้ไขผลการเรียนของผู้เรียน

๔. การเปลี่ยนผลการเรียน “มผ”

ให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ๓ กิจกรรม คือ ๑ กิจกรรมแนะแนว ๒ กิจกรรมนักเรียนซึ่งประกอบด้วย กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ หรือนักศึกษาวิชาทหาร โดย

ผู้เรียนเลือกเรียนอย่างใดอย่างหนึ่ง ๑ กิจกรรมและเลือกเข้าร่วมกิจกรรมชุมนุมหรือชมรมอีก ๑ กิจกรรม ๓ กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

ในกรณีที่ผู้เรียนได้ผลการเรียน “มผ” สถานศึกษาต้องจัดซ่อมเสริมให้ผู้เรียนทำกิจกรรมในส่วนที่ผู้เรียนไม่ได้เข้าร่วมหรือไม่ได้ทำจนครบถ้วน แล้วจึงเปลี่ยนผลการเรียนจาก “มผ” เป็น “ผ” ได้

ทั้งนี้ดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในภาคเรียนนั้นๆ ยกเว้นมีเหตุสุดวิสัยให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะพิจารณาขยายเวลาออกไปอีกไม่เกิน ๑ ภาคเรียน แต่ต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในปีการศึกษานั้น

๖. การเลื่อนชั้น

เมื่อสิ้นปีการศึกษาผู้เรียนจะได้รับการเลื่อนชั้น เมื่อมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ ดังนี้

๑. รายวิชาพื้นฐานและรายวิชาเพิ่มเติม ได้รับการตัดสินผลการเรียนผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

๒. ผู้เรียนต้องได้รับการประเมินและมีผลการประเมินผ่านตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด ในการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

๓. ระดับผลการเรียนเฉลี่ยในปีการศึกษานั้นควรได้ไม่ต่ำกว่า ๑.๐๐ ทั้งนี้รายวิชาใดที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน สถานศึกษาสามารถซ่อมเสริมผู้เรียนให้ได้รับการแก้ไขในภาคเรียนถัดไป

๗. การสอนซ่อมเสริม

การสอนซ่อมเสริม เป็นการสอนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง กรณีที่ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ กระบวนการ หรือเจตคติ / คุณลักษณะ ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด สถานศึกษาต้องจัดสอนซ่อมเสริมเป็นกรณีพิเศษนอกเหนือไปจากการสอนตามปกติ เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถบรรลุตาม ๓๐ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ เป็นการให้โอกาสแก่ผู้เรียนได้เรียนรู้และพัฒนาโดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย และตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล

การสอนซ่อมเสริมสามารถดำเนินการได้ในกรณีดังต่อไปนี้

๑. ผู้เรียนมีความรู้/ทักษะพื้นฐานไม่เพียงพอที่จะศึกษาในแต่ละรายวิชานั้น ควรจัดการสอน

ซ่อมเสริม ปรับความรู้/ทักษะพื้นฐาน

๒. ผู้เรียนไม่สามารถแสดงความรู้ ทักษะกระบวนการ หรือเจตคติ / คุณลักษณะที่กำหนดไว้

ตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด ในการประเมินผลระหว่างเรียน

๓. ผู้เรียนที่ได้ระดับผลการเรียน “๐” ให้จัดการสอนซ่อมเสริมก่อนสอบแก้ตัว

๔. กรณีผู้เรียนมีผลการเรียนไม่ผ่าน สามารถจัดสอนซ่อมเสริมในภาคฤดูร้อนเพื่อแก้ไขผลการเรียน ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษา

๘. การเรียนซ้ำชั้น

ผู้เรียนที่มีผลการประเมินรายวิชาอยู่ในระดับไม่ผ่านจำนวนมาก และมีแนวโน้มว่าจะเป็นปัญหาต่อการเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น สถานศึกษาอาจตั้งคณะกรรมการพิจารณาให้เรียนซ้ำชั้นได้ ทั้งนี้ให้คำนึงถึงวุฒิภาวะและความรู้ความสามารถของผู้เรียนเป็นสำคัญ

การเรียนซ้ำชั้น มี ๒ ลักษณะ คือ

๑. ผู้เรียนมีระดับผลการเรียนเฉลี่ยในปีการศึกษานั้นต่ำกว่า ๑.๐๐ และมีแนวโน้มว่าจะเป็นปัญหาต่อการเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น

๒. ผู้เรียนมีผลการเรียน ๐, ร, มส เกินครึ่งหนึ่งของรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ หากเกิดลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือทั้ง ๒ ลักษณะ ให้สถานศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณา หากเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควรก็ให้ซ้ำชั้น โดยยกเลิกผลการเรียนเดิมและให้ใช้ผลการเรียนใหม่แทน หากพิจารณาแล้วไม่ต้องเรียนซ้ำชั้น ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาในการแก้ไขผลการเรียน

๙. เกณฑ์การจบระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีดังนี้

๑. ผู้เรียนเรียนรายวิชาพื้นฐานและเพิ่มเติมไม่เกิน ๘๑ หน่วยกิต โดยเป็นรายวิชาพื้นฐาน ๖๖ หน่วยกิต และรายวิชาเพิ่มเติมตามที่สถานศึกษากำหนด

๒. ผู้เรียนต้องได้หน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๗๗ หน่วยกิต โดยเป็นรายวิชาพื้นฐาน ๖๖ หน่วยกิต และรายวิชาเพิ่มเติมไม่น้อยกว่า ๑๑ หน่วยกิต

๓. ผู้เรียนมีผลการประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์ และเขียน ในระดับผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด

๔. ผู้เรียนมีผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ในระดับผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด

๕. ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และมีผลการประเมินผ่านเกณฑ์การประเมินตามที่สถานศึกษากำหนด

อภิธานศัพท์

กระบวนการเขียน

กระบวนการเขียนเป็นการคิดเรื่องที่จะเขียนและรวบรวมความรู้ในการเขียน กระบวนการเขียนมี ๕ ขั้นตอนดังนี้

๑. **การเตรียมการเขียน** เป็นขั้นเตรียมพร้อมที่จะเขียนโดยเลือกหัวข้อเรื่องที่จะเขียน บนพื้นฐานของประสบการณ์ กำหนดรูปแบบการเขียน รวบรวมความคิดในการเขียน อาจใช้วิธีการอ่านหนังสือ สนทนา จัดหมวดหมู่ความคิด โดยเขียนเป็นแผนภาพความคิด จัดบันทึกความคิดที่จะเขียนเป็นรูปหัวข้อเรื่องใหญ่ หัวข้อย่อย และรายละเอียดคร่าวๆ

๒. **การยกร่างข้อเขียน** เมื่อเตรียมหัวข้อเรื่องและความคิดรูปแบบการเขียนแล้ว ให้นำความคิดมาเขียนตามรูปแบบที่กำหนดเป็นการยกร่างข้อเขียน โดยคำนึงถึงว่าจะเขียนให้ใครอ่าน จะใช้ภาษาอย่างไรให้เหมาะสมกับเรื่องและเหมาะสมกับผู้อื่น จะเริ่มต้นเขียนอย่างไร มีหัวข้อเรื่องอย่างไร ลำดับความคิดอย่างไร เชื่อมโยงความคิดอย่างไร

๓. **การปรับปรุงข้อเขียน** เมื่อเขียนยกร่างแล้วอ่านทบทวนเรื่องที่เขียน ปรับปรุงเรื่องที่เขียนเพิ่มเติมความคิดให้สมบูรณ์ แก้ไขภาษาสำนวนโวหารนำไปให้เพื่อนหรือผู้อื่นอ่านนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุง

๔. **การบรรณาธิการกิจ** นำข้อเขียนที่ปรับปรุงแล้วมาตรวจทานคำผิด แก้ไขให้ถูกต้อง แล้วอ่านตรวจทานแก้ไขข้อเขียนอีกครั้ง แก้ไขข้อผิดพลาดทั้งภาษา ความคิด และการเว้นวรรคตอน

๕. **การเขียนให้สมบูรณ์** นำเรื่องที่แก้ไขปรับปรุงแล้วมาเขียนเรื่องให้สมบูรณ์ จัดพิมพ์วาดรูปประกอบ เขียนให้สมบูรณ์ด้วยลายมือที่สวยงามเป็นระเบียบ เมื่อพิมพ์หรือเขียนแล้วตรวจทานอีกครั้งให้สมบูรณ์ก่อนจัดทำรูปเล่ม

กระบวนการคิด

การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เป็นกระบวนการคิด คนที่จะคิดได้ดีต้องเป็นผู้ฟัง ผู้พูด ผู้อ่าน และผู้เขียนที่ดี บุคคลที่จะคิดได้ดีจะต้องมีความรู้และประสบการณ์พื้นฐานในการคิด บุคคลจะมีความสามารถในการรวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า จะต้องมีความรู้และประสบการณ์พื้นฐานที่นำมาช่วยในการคิดทั้งสิ้น การสอนให้คิดควรให้ผู้เรียนรู้จักคัดเลือกข้อมูล ถ่ายทอด รวบรวม และจำข้อมูลต่างๆ สมองของมนุษย์จะเป็นผู้บริโภคข้อมูลข่าวสาร และสามารถแปลความข้อมูลข่าวสาร และสามารถนำมาใช้อ้างอิง การเป็นผู้ฟัง ผู้พูด ผู้อ่าน และผู้เขียนที่ดี จะต้องสอนให้เป็นผู้บริโภคข้อมูลข่าวสารที่ดีและเป็นนักคิดที่ดีด้วย กระบวนการสอนภาษาจึงต้องสอนให้ผู้เรียนเป็นผู้รับรู้ข้อมูลข่าวสารและมีทักษะการคิด นำข้อมูลข่าวสารที่ได้จากการฟังและการอ่านนำมาสู่การฝึกทักษะการคิด นำการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน มาสอนในรูปแบบ บูรณาการทักษะ ตัวอย่าง เช่น การเขียนเป็นกระบวนการคิดในการวิเคราะห์ การแยกแยะ การสังเคราะห์ การประเมินค่า การสร้างสรรค์ ผู้เขียนจะนำความรู้และประสบการณ์สู่การคิดและแสดงออกตามความคิดของตนเสมอ ต้องเป็นผู้อ่านและผู้ฟังเพื่อรับรู้ข่าวสารที่จะนำมาวิเคราะห์และสามารถแสดงทรรศนะได้

กระบวนการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการซึ่งผู้อ่าน สร้างความหมายหรือพัฒนา การตีความระหว่างการอ่าน ผู้อ่านจะต้องรู้หัวข้อเรื่อง รู้จุดประสงค์ของการอ่าน มีความรู้ทางภาษาที่ใกล้เคียงกับภาษาที่ใช้ในหนังสือที่อ่าน โดยใช้ประสบการณ์เดิมเป็นประสบการณ์ทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน กระบวนการอ่านมีดังนี้

๑. การเตรียมการอ่าน ผู้อ่านจะต้องอ่านชื่อเรื่อง หัวข้อย่อยจากสารบัญเรื่อง อ่านคำนำ ให้ทราบจุดมุ่งหมายของหนังสือ ตั้งจุดประสงค์ของการอ่านจะอ่านเพื่อความเพลิดเพลินหรืออ่านเพื่อหาความรู้ วางแผนการอ่านโดยอ่านหนังสือตอนใดตอนหนึ่งว่าความยากง่ายอย่างไร หนังสือมีความยากมากน้อยเพียงใด รูปแบบของหนังสือเป็นอย่างไร เหมาะกับผู้อ่านประเภทใด เดาคำว่า เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร เตรียมสมุด ดินสอ สำหรับจดบันทึกข้อความหรือเนื้อเรื่องที่สำคัญขณะอ่าน

๒. การอ่าน ผู้อ่านจะอ่านหนังสือให้ตลอดเล่มหรือเฉพาะตอนที่ต้องการอ่าน ขณะอ่าน ผู้อ่านจะใช้ความรู้จากการอ่านคำ ความหมายของคำมาใช้ในการอ่าน รวมทั้งการรู้จักแบ่งวรรคตอนด้วย การอ่านเร็วจะมีส่วนช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้ดีกว่าผู้อ่านช้า ซึ่งจะสะกดคำอ่านหรืออ่านย้อนไปย้อนมา ผู้อ่านจะใช้บริบทหรือคำแวดล้อมช่วยในการตีความหมายของคำเพื่อทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน

๓. การแสดงความคิดเห็น ผู้อ่านจะจดบันทึกข้อความที่มีความสำคัญ หรือเขียนแสดงความคิดเห็น ตีความข้อความที่อ่าน อ่านซ้ำในตอนที่ไม่เข้าใจเพื่อทำความเข้าใจให้ถูกต้องขยายความคิดจากการอ่าน จับคู่กับเพื่อนสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตั้งข้อสังเกตจากเรื่องที่อ่าน ถ้าเป็นการอ่านบทกลอนจะต้องอ่านทำนองเสนาะต่างๆ เพื่อฟังเสียงการอ่านและเกิดจินตนาการ

๔. การอ่านสำรวจ ผู้อ่านจะอ่านซ้ำโดยเลือกอ่านตอนใดตอนหนึ่ง ตรวจสอบคำและภาษาที่ใช้ สำรวจโครงเรื่องของหนังสือเปรียบเทียบหนังสือที่อ่านกับหนังสือที่เคยอ่าน สำรวจและเชื่อมโยงเหตุการณ์ในเรื่องและการลำดับเรื่อง และสำรวจคำสำคัญที่ใช้ในหนังสือ

๕. การขยายความคิด ผู้อ่านจะสะท้อนความเข้าใจในการอ่าน บันทึกข้อคิดเห็นคุณค่าของเรื่อง เชื่อมโยงเรื่องราวในเรื่องกับชีวิตจริง ความรู้สึกจากการอ่าน จัดทำโครงงานหลักการอ่าน เช่น วาดภาพ เขียนบทละคร เขียนบันทึกรายงานการอ่าน อ่านเรื่องอื่นๆ ที่ผู้เขียนคนเดียวกันแต่งอ่านเรื่องเพิ่มเติม เรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน เพื่อให้ได้ความรู้ที่ชัดเจนและกว้างขวางขึ้น

การเขียนเชิงสร้างสรรค์

การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการเขียนโดยใช้ความรู้ ประสบการณ์ และจินตนาการในการเขียน เช่น การเขียนเรียงความ นิทาน เรื่องสั้น นวนิยาย และบทร้อยกรอง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ผู้เขียนจะต้องมีความคิดดี มีจินตนาการดี มีคลังคำอย่างหลากหลาย สามารถนำคำมาใช้ ในการเขียน ต้องใช้เทคนิคการเขียน และใช้ถ้อยคำอย่างสละสลวย

การดู

การดูเป็นการรับสารจากสื่อภาพ และเสียง และแสดงทรรศนะได้จากการรับรู้สาร ตีความ แปลความ วิเคราะห์ และประเมินคุณค่าสารจากสื่อ เช่น การดูโทรทัศน์ การดูคอมพิวเตอร์ การดู

ละคร การภาพยนตร์ การดูหนังสือการ์ตูน (แม้ไม่มีเสียงแต่มีถ้อยคำอ่านแทนเสียงพูด) ผู้ดูจะต้องรับรู้สาร จากการดูและนำมาวิเคราะห์ ตีความ และประเมินคุณค่าของสารที่เป็นเนื้อเรื่องโดยใช้หลักการพิจารณาพรรณคดีหรือการวิเคราะห์วรรณคดีเบื้องต้น เช่น แนวคิดของเรื่อง ฉากที่ประกอบเรื่อง สมเหตุสมผล กิริยาท่าทาง และการแสดงออกของตัวละครมีความสมจริงกับบทบาท โครงเรื่อง เพลง แสง สี เสียง ที่ใช้ประกอบการแสดงให้อารมณ์แก่ผู้ดูสมจริงและสอดคล้องกับยุคสมัยของเหตุการณ์ที่จำลองสู่บทละคร คุณค่าทางจริยธรรม คุณธรรม และคุณค่าทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อผู้ดูหรือผู้ชม ถ้าเป็นการดูข่าวและเหตุการณ์ หรือการอภิปราย การใช้ความรู้หรือเรื่องที่เป็นสารคดี การโฆษณาทางสื่อจะต้องพิจารณาเนื้อหาสาระว่าสมควรเชื่อถือได้หรือไม่ เป็นการโฆษณาชวนเชื่อหรือไม่ ความคิดสำคัญและมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้มาก และการดูละครเวที ละครโทรทัศน์ ดูข่าวทางโทรทัศน์จะเป็นประโยชน์ได้รับความสนุกสนาน ต้องดูและวิเคราะห์ ประเมินค่า สามารถแสดงทรรศนะของตนได้อย่างมีเหตุผล

การตีความ

การตีความเป็นการใช้ความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่านและการใช้บริบท ได้แก่ คำที่แวดล้อมข้อความ ทำความเข้าใจข้อความหรือกำหนดความหมายของคำให้ถูกต้อง

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕ ให้ความหมายว่า การตีความหมาย ชี้หรือกำหนดความหมาย ให้ความหมายหรืออธิบาย ใช้หรือปรับให้เข้าใจเจตนา และความมุ่งหมายเพื่อความถูกต้อง

การเปลี่ยนแปลงของภาษา

ภาษาย่อมมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา คำคำหนึ่งในสมัยหนึ่งเขียนอย่างหนึ่ง อีกสมัยหนึ่งเขียนอีกอย่างหนึ่ง คำว่า ประเทศ แต่เดิมเขียน ประเทศ คำว่า ปักชัใต้ แต่เดิมเขียน ปักใต้ ในปัจจุบันเขียน ปักชัใต้ คำว่า ลุ่มลึก แต่ก่อนเขียน ลุ่มรก ภาษาจึงมีการเปลี่ยนแปลง ทั้งความหมาย และการเขียน บางครั้งคำบางคำ เช่น คำว่า หล่อน เป็นคำสรรพนามแสดงถึงคำพูดสรรพนามบุรุษที่ ๓ ที่เป็นคำสุภาพ แต่เดิมนั้นคำว่า หล่อน มีความหมายในเชิงดูแคลน เป็นต้น

การสร้างสรรค

การสร้างสรรค คือ การรู้จักเลือกความรู้ ประสบการณ์ที่มีอยู่เดิมมาเป็นพื้นฐานในการสร้างความรู้ ความคิดใหม่ หรือสิ่งแปลกใหม่ที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพสูงกว่าเดิม บุคคลที่จะมีความสามารถในการ

สร้างสรรค์จะต้องเป็นบุคคลที่มีความคิดอิสระอยู่เสมอ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มองโลกในแง่ดี คิดไตร่ตรอง ไม่ตัดสินใจสิ่งใดง่าย ๆ การสร้างสรรค์ของมนุษย์จะเกี่ยวเนื่องกันกับความคิด การพูด การเขียน และการกระทำเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งจะต้องมีการคิดเชิงสร้างสรรค์เป็นพื้นฐานความคิดเชิงสร้างสรรค์เป็นความคิดที่พัฒนามาจากความรู้และประสบการณ์เดิม ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานของการพูด การเขียน และการกระทำเชิงสร้างสรรค์

การพูดและการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการแสดงออกทางภาษาที่ใช้ภาษาชัดเจนให้ไพเราะงดงาม เหมาะสม ถูกต้องตามเนื้อหาที่พูดและเขียน

การกระทำเชิงสร้างสรรค์เป็นการกระทำที่ไม่ซ้ำแบบเดิมและคิดค้นใหม่แปลกไปจากเดิม และเป็นประโยชน์ที่สูงขึ้น

ข้อมูลสารสนเทศ

ข้อมูลสารสนเทศ หมายถึง เรื่องราว ข้อเท็จจริง ข้อมูล หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่สามารถ สื่อความหมายด้วยการพูดบอกเล่า บันทึกเป็นเอกสาร รายงาน หนังสือ แผนที่ แผนภาพ ภาพถ่าย บันทึกด้วยเสียงและภาพ บันทึกด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นการเก็บเรื่องราวต่างๆ บันทึกไว้เป็นหลักฐานด้วยวิธีต่างๆ

ความหมายของคำ

คำที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารมีความหมายแบ่งได้เป็น ๓ ลักษณะ คือ

๑. ความหมายโดยตรง เป็นความหมายที่ใช้พูดจากันตรงตามความหมาย คำหนึ่งๆ นั้น อาจมีความหมายได้หลายความหมาย เช่น คำว่า กา อาจมีความหมายถึง ภาชนะใส่น้ำ หรืออาจหมายถึง นกชนิดหนึ่ง ตัวสีดำ ร้อง กา กา เป็นความหมายโดยตรง

๒. ความหมายแฝง คำอาจมีความหมายแฝงเพิ่มจากความหมายโดยตรง มักเป็นความหมายเกี่ยวกับความรู้สึก เช่น คำว่า ชี้เหนียว กับ ประหยัด หมายถึง ไม่ใช่จ่ายอย่างสุรุ่ยสุร่าย เป็นความหมายตรง แต่ความรู้สึกต่างกัน ประหยัดเป็นสิ่งดี แต่ชี้เหนียวเป็นสิ่งไม่ดี

๓. ความหมายในบริบท คำบางคำมีความหมายตรง เมื่อร่วมกับคำอื่นจะมีความหมายเพิ่มเติมกว้างขึ้น หรือแคบลงได้ เช่น คำว่า ดี เด็กดี หมายถึง วานอนนอนง่าย เสียงดี หมายถึง ไพเราะ ดินสอดี หมายถึง เขียนได้ดี สุขภาพดี หมายถึง ไม่มีโรค ความหมายบริบทเป็นความหมายเช่นเดียวกับความหมายแฝง

คุณค่าของงานประพันธ์

เมื่อผู้อ่านอ่านวรรณคดีหรือวรรณกรรมแล้วจะต้องประเมินงานประพันธ์ ให้เห็นคุณค่าของงานประพันธ์ ทำให้ผู้อ่านอ่านอย่างสนุก และได้รับประโยชน์จากการอ่านงานประพันธ์ คุณค่าของงานประพันธ์แบ่งได้เป็น ๒ ประการ คือ

๑. **คุณค่าด้านวรรณศิลป์** ถ้าอ่านบทร้อยกรองก็จะพิจารณากลวิธีการแต่ง การเลือกเพี้ยนถ้อยคำมาใช้ได้ไพเราะ มีความคิดสร้างสรรค์ และให้ความสะเทือนอารมณ์ ถ้าเป็นบทร้อยแก้วประเภทสารคดี รูปแบบการเขียนจะเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง วิธีการนำเสนอน่าสนใจ เนื้อหามีความถูกต้อง ใช้ภาษาสละสลวยชัดเจน การนำเสนอมีความคิดสร้างสรรค์ ถ้าเป็นร้อยแก้วประเภทบันเทิงคดี องค์ประกอบของเรื่องไม่ว่าเรื่องสั้น นวนิยาย นิทาน จะมีแก่นเรื่อง โครงเรื่อง ตัวละครมีความสัมพันธ์กัน กลวิธีการแต่งแปลกใหม่ น่าสนใจ ปมขัดแย้งในการแต่งสร้างความสะเทือนอารมณ์ การใช้ถ้อยคำสร้างภาพได้ชัดเจน คำพูดในเรื่องเหมาะสมกับบุคลิกของตัวละครมีความคิดสร้างสรรค์เกี่ยวกับชีวิตและสังคม

๒. คุณค่าด้านสังคม เป็นคุณค่าทางด้านวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะ ชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ และคุณค่าทางจริยธรรม คุณค่าด้านสังคม เป็นคุณค่าที่ผู้อ่านจะ เข้าใจชีวิตทั้งในโลกทัศน์และชีวิตทัศน์ เข้าใจการดำเนินชีวิตและเข้าใจเพื่อนมนุษย์ดีขึ้น เนื้อหาย่อมเกี่ยวข้องกับ การช่วยจรรโลงใจแก่ผู้อ่าน ช่วยพัฒนาสังคม ช่วยอนุรักษ์สิ่งมีคุณค่าของชาติบ้านเมือง และสนับสนุนค่านิยมอันดีงาม

โครงการ

โครงการเป็นการจัดการเรียนรู้วิธีหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนด้วยการค้นคว้า ลงมือปฏิบัติจริง ในลักษณะของการสำรวจ ค้นคว้า ทดลอง ประดิษฐ์คิดค้น ผู้เรียนจะรวบรวมข้อมูล นำมาวิเคราะห์ ทดสอบเพื่อแก้ปัญหาข้อใจ ผู้เรียนจะนำความรู้จากชั้นเรียนมาบูรณาการในการแก้ปัญหา ค้นหาคำตอบ เป็นกระบวนการค้นพบนำไปสู่การเรียนรู้ ผู้เรียนจะเกิดทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการจัดการ ผู้สอนจะเข้าใจผู้เรียน เห็นรูปแบบการเรียนรู้ การคิด วิธีการทำงานของผู้เรียน จากการสังเกตการทำงานของผู้เรียน

การเรียนรู้แบบโครงการเป็นการเรียนแบบศึกษาค้นคว้าวิธีการหนึ่ง แต่เป็นการศึกษาค้นคว้าที่ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในการแก้ปัญหา เป็นการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนมีเหตุผล สรุปเรื่องราวอย่างมีกฎเกณฑ์ ทำงานอย่างมีระบบ การเรียนรู้แบบโครงการไม่ใช่การศึกษาค้นคว้าจัดทำรายงานเพียงอย่างเดียว ต้องมีการวิเคราะห์ข้อมูลและมีการสรุปผล

ทักษะการสื่อสาร

ทักษะการสื่อสารได้แก่ ทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ซึ่งเป็นเครื่องมือของการส่งสารและการรับสาร การส่งสาร ได้แก่ การส่งความรู้ ความเชื่อ ความคิด ความรู้สึกด้วยการพูด และการเขียน ส่วนการรับสาร ได้แก่ การรับความรู้ ความเชื่อ ความคิด ด้วยการอ่าน และการฟัง การฝึกทักษะการสื่อสารจึงเป็นการฝึกทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ให้สามารถรับสารและส่งสารอย่างมีประสิทธิภาพ

ธรรมชาติของภาษา

ธรรมชาติของภาษาเป็นคุณสมบัติของภาษาที่สำคัญ มีคุณสมบัติพอสรุปได้ คือ **ประการที่หนึ่ง** ทุกภาษาจะประกอบด้วยเสียงและความหมาย โดยมีระเบียบแบบแผนหรือกฎเกณฑ์ในการใช้อย่างเป็นระบบ **ประการที่สอง** ภาษามีพลังในการรอกงามไม่รู้สิ้นสุด หมายถึง มนุษย์สามารถใช้ภาษาสื่อความหมายได้โดยไม่สิ้นสุด **ประการที่สาม** ภาษาเป็นเรื่องของการใช้สัญลักษณ์ร่วมกันหรือสมมติร่วมกัน และมีการรับรู้สัญลักษณ์หรือสมมติร่วมกัน เพื่อสร้างความเข้าใจตรงกัน **ประการที่สี่** ภาษาสามารถใช้ภาษาพูดในการติดต่อสื่อสาร ไม่จำกัดเพศของผู้ส่งสาร ไม่ว่าหญิง ชาย เด็ก ผู้ใหญ่ สามารถผลัดกันในการส่งสารและรับสารได้ **ประการที่ห้า** ภาษาพูดย่อมใช้ได้ทั้งในปัจจุบัน อดีต และอนาคต ไม่จำกัดเวลาและสถานที่ **ประการที่หก** ภาษาเป็นเครื่องมือการถ่ายทอดวัฒนธรรมและวิชาความรู้นานาประการ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและการสร้างสรรค์สิ่งใหม่

แนวคิดในวรรณกรรม

แนวคิดในวรรณกรรมหรือแนวเรื่องในวรรณกรรมเป็นความคิดสำคัญในการผูกเรื่องให้ดำเนินเรื่องไปตามแนวคิด หรือเป็นความคิดที่สอดแทรกในเรื่องใหญ่ แนวคิดย่อมเกี่ยวข้องกับมนุษย์และสังคม เป็นสารที่ผู้เขียนส่งให้ผู้อ่าน เช่น ความดีย่อมชนะความชั่ว ทำได้ดีทำชั่วได้ชั่ว ความยุติธรรม ทำให้โลกสันติสุข คนเราพ้นความตายไปไม่ได้ เป็นต้น ฉะนั้นแนวคิดเป็นสารที่ผู้เขียนต้องการส่งให้ผู้อ่านทราบ เช่น ความดี ความยุติธรรม ความรัก เป็นต้น

บริบท

บริบทเป็นคำที่แวดล้อมข้อความที่อ่าน ผู้อ่านจะใช้ความรู้สึกและประสบการณ์มากำหนดความหมายหรือความเข้าใจ โดยนำคำแวดล้อมมาช่วยประกอบความรู้และประสบการณ์ เพื่อทำความเข้าใจหรือความหมายของคำ

พลังของภาษา

ภาษาเป็นเครื่องมือในการดำรงชีวิตของมนุษย์ มนุษย์จึงสามารถเรียนรู้ภาษาเพื่อการดำรงชีวิต เป็นเครื่องมือของการสื่อสารและสามารถพัฒนาภาษาของตนได้ ภาษาช่วยให้คนรู้จักคิดและแสดงออกของความคิดด้วยการพูด การเขียน และการกระทำซึ่งเป็นผลจากการคิด ถ้าไม่มีภาษา คนจะคิดไม่ได้ ถ้าคนมีภาษาน้อย มีคำศัพท์น้อย ความคิดของคนก็จะแคบไม่กว้างไกล คนที่ใช้ภาษาได้ดีจะมีความคิดดีด้วย คนจะใช้ความคิดและแสดงออกทางความคิดเป็นภาษา ซึ่งส่งผลไปสู่การกระทำ ผลของการกระทำ

ส่งผลไปสู่ความคิด ซึ่งเป็นพลังของภาษา ภาษาจึงมีบทบาทสำคัญต่อมนุษย์ ช่วยให้มนุษย์พัฒนาความคิด ช่วยดำรงสังคมให้มนุษย์อยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสงบสุข มีมิตรต่อกัน ช่วยเหลือกันด้วยการใช้ภาษาติดต่อสื่อสารกัน ช่วยให้คนปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม ภาษาช่วยให้มนุษย์เกิดการพัฒนา ใช้ภาษาในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การอภิปรายโต้แย้ง เพื่อนำไปสู่ผลสรุป มนุษย์ใช้ภาษาในการเรียนรู้ จดบันทึกความรู้ แสวงหาความรู้ และช่วยจรรโลงใจ ด้วยการอ่านบทกลอน ร้องเพลง ภาษายังมีพลังในตัวของมันเอง เพราะภาษาย่อมประกอบด้วยเสียงและความหมาย การใช้ภาษาใช้ถ้อยคำทำให้เกิดความรู้สึกต่อผู้รับสาร ให้เกิดความจงเกลียดจงชังหรือเกิด ความชื่นชอบ ความรักย่อมเกิดจากภาษาทั้งสิ้น ที่นำไปสู่ผลสรุปที่มีประสิทธิภาพ

ภาษาถิ่น

ภาษาถิ่นเป็นภาษาพื้นเมืองหรือภาษาที่ใช้ในท้องถิ่น ซึ่งเป็นภาษาดั้งเดิมของชาวพื้นบ้านที่ใช้พูดจากันในหมู่เหล่าของตน บางครั้งจะใช้คำที่มีความหมายต่างกันไปเฉพาะถิ่น บางครั้งคำที่ใช้พูดจากันเป็นคำเดียว ความหมายต่างกันแล้วยังใช้สำเนียงที่ต่างกัน จึงมีคำกล่าวที่ว่า “สำเนียงบอกภาษา” สำเนียงจะบอกว่าเป็นภาษาอะไร และผู้พูดเป็นคนถิ่นใด อย่างไรก็ตามภาษาถิ่นในประเทศไทยไม่ว่าจะเป็นภาษาถิ่นเหนือ ถิ่นอีสาน ถิ่นใต้ สามารถสื่อสารเข้าใจกันได้ เพียงแต่สำเนียงแตกต่างกันไปเท่านั้น

ภาษาไทยมาตรฐาน

ภาษาไทยมาตรฐานหรือบางที่เรียกว่า ภาษาไทยกลางหรือภาษาราชการ เป็นภาษาที่ใช้สื่อสารกันทั่วประเทศและเป็นภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้คนไทยสามารถใช้ภาษาราชการในการติดต่อสื่อสารสร้างความเป็นชาติไทย ภาษาไทยมาตรฐานก็คือภาษาที่ใช้กันในเมืองหลวง ที่ใช้ติดต่อกันทั้งประเทศ มีคำและสำเนียงภาษาที่เป็นมาตรฐาน ต้องพูดให้ชัดถ้อยชัดคำได้ตามมาตรฐานของภาษาไทย ภาษากลางหรือภาษาไทยมาตรฐานมีความสำคัญในการสร้างความเป็นปึกแผ่นวรรณคดีมีการถ่ายทอดกันมาเป็นวรรณคดีประจำชาติจะใช้ภาษาที่เป็นภาษาไทยมาตรฐานในการสร้างสรรค์งานประพันธ์ ทำให้วรรณคดีเป็นเครื่องมือในการศึกษาภาษาไทยมาตรฐานได้

ภาษาพูดกับภาษาเขียน

ภาษาพูดเป็นภาษาที่ใช้พูดจากัน ไม่เป็นแบบแผนภาษา ไม่พิถีพิถันในการใช้แต่ใช้สื่อสารกันได้ดี สร้างความรู้สึกที่เป็นกันเอง ใช้ในหมู่เพื่อนฝูง ในครอบครัว และติดต่อสื่อสารกันอย่างไม่เป็นทางการ การใช้ภาษาพูดจะใช้ภาษาที่เป็นกันเองและสุภาพ ขณะเดียวกันก็คำนึงว่าพูดกับบุคคลที่มีฐานะต่างกัน การใช้ถ้อยคำก็ต่างกันไปด้วย ไม่คำนึงถึงหลักภาษาหรือระเบียบแบบแผนการใช้ภาษามากนัก

ส่วนภาษาเขียนเป็นภาษาที่ใช้เคร่งครัดต่อการใช้ถ้อยคำ และคำนึงถึงหลักภาษา เพื่อใช้ในการสื่อสารให้ถูกต้องและใช้ในการเขียนมากกว่าพูด ต้องใช้ถ้อยคำที่สุภาพ เขียนให้เป็นประโยค เลือกใช้ถ้อยคำที่เหมาะสมกับสถานการณ์ในการสื่อสาร เป็นภาษาที่ใช้ในพิธีการต่างๆ เช่น การกล่าวรายงาน กล่าวปราศรัย กล่าวสดุดี การประชุมอภิปราย การปาฐกถา จะระมัดระวังการใช้คำที่ไม่จำเป็นหรือ คำฟุ่มเฟือย หรือการเล่นคำจนกลายเป็นการพูดหรือเขียนเล่นๆ

ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น (Local Wisdom) บางครั้งเรียกว่า ภูมิปัญญาชาวบ้าน เป็นกระบวนทัศน์ (Paradigm) ของคนในท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์ระหว่างคนกับคน คนกับธรรมชาติ เพื่อความอยู่รอดแต่คนในท้องถิ่นจะสร้างความรู้จากประสบการณ์และการปฏิบัติ เป็นความรู้ ความคิด ที่นำมาใช้ในท้องถิ่นของตนเพื่อการดำรงชีวิตที่เหมาะสมและสอดคล้องกับธรรมชาติ ผู้รู้จึงกลายเป็นปราชญ์ชาวบ้านที่มีความรู้เกี่ยวกับภาษา ยารักษาโรคและการดำเนินชีวิตในหมู่บ้านอย่างสงบสุข

ภูมิปัญญาทางภาษา

ภูมิปัญญาทางภาษาเป็นความรู้ทางภาษา วรรณกรรมท้องถิ่น บทเพลง สุภาษิต คำพังเพย ในแต่ละท้องถิ่น ที่ได้ใช้ภาษาในการสร้างสรรค์ผลงานต่างๆ เพื่อใช้ประโยชน์ในกิจกรรมทางสังคมที่ต่างกัน โดยนำภูมิปัญญาทางภาษาในการสั่งสอนอบรมพิธีการต่างๆ การบันเทิงหรือการละเล่น มีการแต่งเป็นคำประพันธ์ในรูปแบบต่างๆ ทั้งนิทาน นิทานปรัมปรา ตำนาน บทเพลง บทร้องเล่น บทเห่กล่อม บทสวดต่างๆ บททำขวัญ เพื่อประโยชน์ทางสังคมและเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมประจำถิ่น

ระดับภาษา

ภาษาเป็นวัฒนธรรมที่คนในสังคมจะต้องใช้ภาษาให้ถูกต้องกับสถานการณ์และโอกาสที่ใช้ภาษา บุคคลและประชุมชนการใช้ภาษาจึงแบ่งออกเป็นระดับของการใช้ภาษาได้หลายรูปแบบ ตำราแต่ละเล่มจะแบ่งระดับภาษาแตกต่างกันตามลักษณะ ของสัมพันธภาพของบุคคลและสถานการณ์

การแบ่งระดับภาษาประมวลได้ดังนี้

๑. การแบ่งระดับภาษาที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

๑.๑ ภาษาที่ไม่เป็นทางการหรือภาษาที่เป็นแบบแผน เช่น การใช้ภาษาในการประชุม ในการกล่าวสุนทรพจน์ เป็นต้น

๑.๒ ภาษาที่ไม่เป็นทางการหรือภาษาที่ไม่เป็นแบบแผน เช่น การใช้ภาษาในการสนทนา การใช้ภาษาในการเขียนจดหมายถึงผู้คุ้นเคย การใช้ภาษาในการเล่าเรื่องหรือประสบการณ์ เป็นต้น

๒. การแบ่งระดับภาษาที่เป็นพิธีการกับระดับภาษาที่ไม่เป็นพิธีการ การแบ่งภาษาแบบนี้เป็นการแบ่งภาษาตามความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเป็นระดับ ดังนี้

๒.๑ ภาษาระดับพิธีการ เป็นภาษาแบบแผน

๒.๒ ภาษาระดับกึ่งพิธีการ เป็นภาษากึ่งแบบแผน

๒.๓ ภาษาระดับที่ไม่เป็นพิธีการ เป็นภาษาไม่เป็นแบบแผน

๓. การแบ่งระดับภาษาตามสภาพแวดล้อม โดยแบ่งระดับภาษาในระดับย่อยเป็น ๕ ระดับ คือ

๓.๑ ภาษาระดับพิธีการ เช่น การกล่าวปราศรัย การกล่าวเปิดงาน

๓.๒ ภาษาระดับทางการ เช่น การรายงาน การอภิปราย

๓.๓ ภาษาระดับกึ่งทางการ เช่น การประชุมอภิปราย การปาฐกถา

๓.๔ ภาษาระดับการสนทนา เช่น การสนทนากับบุคคลอย่างเป็นทางการ

๓.๕ ภาษาระดับกันเอง เช่น การสนทนาพูดคุยในหมู่เพื่อนฝูงในครอบครัว

วิจารณ์ญาณ

วิจารณ์ญาณ หมายถึง การใช้ความรู้ ความคิด ทำความเข้าใจเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างมีเหตุผล การมีวิจารณ์ญาณต้องอาศัยประสบการณ์ในการพิจารณาตัดสินสารด้วยความรอบคอบ และอย่างชาญฉลาดเป็นเหตุเป็นผล

เอกสารหลักฐานการศึกษา

โรงเรียนต้องดำเนินการเกี่ยวกับเอกสารหลักฐานการศึกษา เพื่อใช้เป็นเอกสารแสดงข้อมูลและสถานภาพการศึกษาของนักเรียน และใช้ตรวจสอบ สื่อสาร ส่งต่อ และรับรองผลการเรียนของนักเรียน

เอกสารหลักฐานการศึกษาที่โรงเรียนต้องดำเนินการมี ๒ ประเภท

๑. เอกสารหลักฐานการศึกษาที่กระทรวงกำหนด ระดับประถมศึกษา มี ๒ แบบ คือ

๑.๑ ระเบียบแสดงผลการเรียน (ปพ.๑)

เป็นเอกสารสำหรับบันทึกข้อมูลผลการเรียนของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ได้แก่ ผลการเรียนตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ผลการประเมินการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียน ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และผลการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สถานศึกษาจะต้องจัดทำและออกเอกสารนี้ให้ผู้เรียนเป็นรายบุคคล เมื่อผู้เรียนจบการศึกษาแต่ละระดับ หรือเมื่อผู้เรียนออกจากสถานศึกษา เพื่อใช้แสดงผลการเรียนหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ และใช้เป็นหลักฐานแสดงวุฒิการศึกษาเพื่อสมัครเข้าศึกษาต่อ สมัครงาน หรือขอรับสิทธิประโยชน์อื่นใดที่พึงมีพึงได้ตามวุฒิการศึกษานั้น

๑.๒ ประกาศนียบัตร (ปพ.๒)

เป็นเอกสารแสดงวุฒิการศึกษาที่มอบให้แก่ผู้จบการศึกษาภาคบังคับและผู้สำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐานตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ เพื่อประกาศและรับรองวุฒิการศึกษาของผู้สำเร็จการศึกษาตามวุฒิแห่งประกาศนียบัตรนั้น ประกาศนียบัตรสามารถนำไปใช้ประโยชน์ดังนี้

- ใช้เป็นหลักฐานแสดงวุฒิการศึกษา เพื่อสมัครเข้าศึกษาต่อ สมัครงานหรือขอรับสิทธิประโยชน์อื่นใดที่พึงมีพึงได้ตามวุฒิการศึกษาแห่งประกาศนียบัตรนั้น

- ตรวจสอบวุฒิทางการศึกษาของผู้เรียน

๑.๓ แบบรายงานผู้สำเร็จการศึกษา (ปพ.๓)

เป็นเอกสารสำหรับอนุมัติการจบหลักสูตรของผู้เรียนในแต่ละรุ่นการศึกษา โดยบันทึกรายชื่อและข้อมูลทางการศึกษาของผู้จบการศึกษาภาคบังคับ (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓) และผู้จบการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖) แบบรายงานผู้สำเร็จการศึกษา (ปพ.๓) จัดทำเพื่อ

- ผู้บริหารสถานศึกษา อนุมัติการจบการศึกษาระดับประถมศึกษา การศึกษาภาคบังคับ และการศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้เรียน

- แสดงรายชื่อผู้จบการศึกษาระดับประถมศึกษา การศึกษาภาคบังคับและการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ได้รับการรับรองวุฒิจากกระทรวงศึกษาธิการ

- เป็นหลักฐานในการตรวจสอบ และรับรองวุฒิหรือผลการศึกษาของผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษานั้น ๆ

๒. เอกสารหลักฐานการศึกษาที่สถานศึกษากำหนด

ในการจัดการศึกษาสถานศึกษาจำเป็นต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนในด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลด้านความก้าวหน้าในการเรียนรู้ สถานศึกษาจึงต้องมีเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อบันทึกผลการ

ประเมินและข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับผู้เรียน เอกสารเหล่านี้ ได้แก่ แบบบันทึกผลการเรียนประจำรายวิชา แบบรายงานประจำตัวนักเรียน ระเบียนสะสม ใบรับรองผลการเรียน และเอกสารอื่นๆ ตามที่สถานศึกษาเห็นสมควร

๒.๑ แบบบันทึกผลการเรียนประจำรายวิชา

เป็นเอกสารที่สถานศึกษาจัดทำขึ้น เพื่อให้ผู้สอนใช้บันทึกข้อมูลการวัดและประเมินผลการเรียนตามแผนการจัดการเรียนการสอนและประเมินผลการเรียน และใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณาตัดสินผลการเรียนแต่ละรายวิชา เอกสารนี้ควรจัดทำเพื่อบันทึกข้อมูลของผู้เรียนเป็นรายห้องเอกสารบันทึกผลการเรียนประจำรายวิชา นำไปใช้ประโยชน์ดังนี้

- ใช้เป็นเอกสารเพื่อการดำเนินงานของผู้สอนแต่ละคนในการวัดและประเมินผลการเรียนของผู้เรียนแต่ละรายวิชา รายห้อง
- ใช้เป็นหลักฐานสำหรับตรวจสอบ รายงาน และรับรองข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการและกระบวนการวัดและประเมินผลการเรียน
- เป็นเอกสารที่ผู้บริหารสถานศึกษาใช้ในการอนุมัติผลการเรียนประจำภาคเรียน / ปีการศึกษา

๒.๒ แบบรายงานประจำตัวนักเรียน

เป็นเอกสารที่สถานศึกษาจัดทำขึ้นเพื่อบันทึกข้อมูลการประเมินผลการเรียนรู้และ พัฒนาการด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนแต่ละคนตามเกณฑ์การตัดสินการผ่านระดับชั้นของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งข้อมูลด้านอื่น ๆ ของผู้เรียนทั้งที่บ้านและโรงเรียน เป็นเอกสารรายบุคคลสำหรับสื่อสารให้ผู้ปกครองของผู้เรียนแต่ละคนได้รับทราบผลการเรียนและ พัฒนาการด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนและร่วมมือในการพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

๒.๓ ใบรับรองผลการเรียน

เป็นเอกสารที่สถานศึกษาจัดทำขึ้นเพื่อรับรองสถานภาพความเป็นผู้เรียนในสถานศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่หรือรับรองผลการเรียนหรือวุฒิของผู้เรียนเป็นการชั่วคราวตามที่ผู้เรียนร้องขอ ทั้งกรณีที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนหรือเมื่อจบการศึกษาไปแล้วแต่กำลังรอรับหลักฐานการศึกษาระเบียบแสดงผลการเรียน เป็นต้นใบรับรองผลการเรียนมีอายุการใช้งานชั่วคราว โดยปกติประมาณ ๓๐ วัน ซึ่งผู้เรียนสามารถนำไปใช้เป็นหลักฐานแสดงคุณสมบัติของผู้เรียนในการสมัครเข้าศึกษาต่อ สมัครเข้าทำงาน หรือเมื่อมีกรณีอื่นใดที่ผู้เรียนแสดงคุณสมบัติเกี่ยวกับวุฒิความรู้ หรือสถานภาพการเป็นผู้เรียนของตน

๒.๔ ระเบียนสะสม

เป็นเอกสารที่สถานศึกษาจัดทำขึ้นเพื่อบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ เป็นรายบุคคลอย่างต่อเนื่อง ตลอดช่วงระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปี ระเบียนสะสมให้ข้อมูลที่ เป็นประโยชน์ในการแนะแนวทางการศึกษาและการประกอบอาชีพของผู้เรียน การพัฒนาปรับปรุงบุคลิกภาพ การปรับตัวของผู้เรียน และผลการเรียนตลอดจนรายงานกระบวนการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนระหว่างสถานศึกษากับบ้าน และใช้เป็นหลักฐานในการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้เรียนตามความเหมาะสม

การเทียบโอนผลการเรียน

สถานศึกษาสามารถเทียบโอนผลการเรียนของผู้เรียนในกรณีต่าง ๆ ได้แก่ การย้ายสถานศึกษา การเปลี่ยนรูปแบบการศึกษา การย้ายหลักสูตร การออกกลางคันและขอกลับเข้ารับการศึกษาต่อ การศึกษาจากต่างประเทศและขอเข้าศึกษาต่อในประเทศ นอกจากนี้ยังสามารถเทียบโอนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์จากแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ เช่น สถานประกอบการ สถาบันศาสนา สถาบันการฝึกอบรบอาชีพ การจัดการศึกษาโดยครอบครัว

การเทียบโอนผลการเรียนควรดำเนินการในช่วงเปิดภาคเรียนแรก หรือต้นภาคเรียนแรก ที่สถานศึกษารับผู้ขอเทียบโอนเป็นผู้เรียน ทั้งนี้ผู้เรียนที่ได้รับการเทียบโอนผลการเรียนต้องศึกษาต่อเนื่องในสถานศึกษาที่รับเทียบโอนอย่างน้อย ๑ ภาคเรียน โดยสถานศึกษาที่รับผู้เรียนจากการเทียบโอนควรกำหนดรายวิชา /จำนวนหน่วยกิตที่จะรับเทียบโอนตามความเหมาะสม

การพิจารณาการเทียบโอน สามารถดำเนินการได้ดังนี้

๑. การพิจารณาจากหลักฐานการศึกษา และเอกสารอื่น ๆ ที่ให้ข้อมูลแสดงความรู้ความสามารถของผู้เรียน

๒. พิจารณาจากความรู้ ความสามารถของผู้เรียนโดยการทดสอบด้วยวิธีการต่าง ๆ ทั้งภาคความรู้และภาคปฏิบัติ

๓. พิจารณาจากความสามารถและการปฏิบัติในสภาพจริง

การเทียบโอนผลการเรียนให้เป็นไปตามประกาศ หรือแนวปฏิบัติของกระทรวงศึกษาธิการ

การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา

ในระบบการศึกษาที่มีการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นและสถานศึกษามีบทบาทในการพัฒนาหลักสูตรนั้น หน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องในแต่ละระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ ระดับท้องถิ่น จนถึงระดับสถานศึกษา มีบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในการพัฒนา สนับสนุน ส่งเสริม การใช้และพัฒนาหลักสูตรให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้การดำเนินการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษามีประสิทธิภาพสูงสุดอันจะส่งผลให้การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในระดับชาติ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีบทบาทในการขับเคลื่อนคุณภาพการจัดการศึกษา เป็นตัวกลาง ในการเชื่อมโยงหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กำหนดในระดับชาติให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น และนำไปสู่การจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษา ทั้งส่งเสริมการใช้และพัฒนาหลักสูตรในระดับสถานศึกษา ให้ประสบความสำเร็จ โดยได้ปฏิบัติการกิจสำคัญ คือ กำหนดเป้าหมาย และจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในระดับท้องถิ่น ที่สอดคล้องกับสิ่งที่มีความต้องการในระดับชาติ พัฒนาสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น ประเมินคุณภาพการศึกษาในระดับท้องถิ่น รวมทั้งเพิ่มพูนคุณภาพการใช้หลักสูตรด้วยการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาบุคลากร สนับสนุน ส่งเสริม ติดตามผล ประเมินผล วิเคราะห์ และรายงานผลคุณภาพของผู้เรียน

โรงเรียนมีหน้าที่สำคัญในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การวางแผนและดำเนินการใช้หลักสูตร การเพิ่มพูนคุณภาพการใช้หลักสูตรด้วยการวิจัยและพัฒนา การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร จัดทำระเบียบการวัดและประเมินผล ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาได้พิจารณาให้สอดคล้อง กับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และรายละเอียดที่เขตพื้นที่การศึกษา รวมทั้งโรงเรียนได้เพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และความต้องการของผู้เรียน โดยทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

คณะกรรมการกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

คณะที่ปรึกษา

๑. นายเกษม ไซติมุข	ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนบ้านช่องพลี
๒. นางสาวธัญญา ภาชนะทอง	รองผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนบ้านช่องพลี
๓. นายวินัย จางแสง	ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

คณะทำงาน

๑. นางสาวสิริภา หิ้นขำนิ	ครู โรงเรียนบ้านช่องพลี	ประธานกรรมการ
๒. นางกาญจนา ะจิติ	ครู โรงเรียนบ้านช่องพลี	รองประธาน
๓. นางสาวนาฏ สิวัตร	ครู โรงเรียนบ้านช่องพลี	กรรมการ
๔. นางสาวอรทัย ไชยชาญ	ผู้ช่วยครูวิชาเอกภาษาไทย	กรรมการ
๕. นายณัฐพล อินทรีดี	ผู้ช่วยครูวิชาเอกภาษาไทย	กรรมการ
๖. นางสาวชัตติยา หาญกล้า	ผู้ช่วยครูวิชาเอกภาษาไทย	กรรมการ
๗. นางสาวศุภนิดา อึ้งกุล	ผู้ช่วยครูวิชาเอกภาษาไทย	กรรมการ
๘. นางสาวชากียะ หนั่นเส้น	ผู้ช่วยครูวิชาเอกภาษาไทย	กรรมการ
๙. นางสาววรรณ อุทริง	ผู้ช่วยครูวิชาเอกภาษาไทย	กรรมการ
๑๐. นางสาวศุภกมล แซ่เตี่ยว	ผู้ช่วยครูวิชาเอกภาษาไทย	กรรมการ/เลขานุการ